

Ave Maria

Junij

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

1949

dupl.

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Lemont, Illinois

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager
BRO. ROBERT HOČEVAR, o.f.m.

Printed by

AVE MARIA PRESS

Lemont, Illinois

JUNIJ, 1949

LETNIK 41

VSEBINA

Evangeljski prizori	1
Sveti Anton padovanski.....	3
Priredil p. Alojzij, o.f.m.	
Marija in sveti Duh.....	6
Poslovenil p. Martin, o.f.m.	
V objem misijonov	12
P. Rudolf, o.f.m.	
Križem kraljestva križa	18
P. Martin, o.f.m.	
S križem in sidrom	20
Prestavil p. Bernard, o.f.m.	
Lemontski odmevi	25
Samostanski firbec	
Kramljanje na zapečku	28

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

“Oče, grešil sem zoper nebesa in pred teboj”

NAŠ GOSPOD HOČE s priliko pokazati božjo ljubezen do grešnikov. Zato pove zgodbo o nesrečnem sinu, ki se je po grešnem življenju skesan povrnil k svojemu očetu.

Zgodilo se je, da je neki oče razdelil med dvema sinovoma delež imetja, ki jima je spadalo. Mlajši sin je s svojim deležem storil, kar lahkomišelní sinovi večkrat storijo v enakih slučajih. Zapravil je vse svoje premoženje s pijančevanjem in razuzdanimi ženskimi. Čez en čas mu ni več denarja ostalo in, kar je bilo še hujše, so prišli slabi časi v tisto deželo. Od lakote bi skoraj poginil, ko bi ne našel službe pri nekem meščanu, da si tako zasluži vsaj potrebnega kruha.

Dobil je službo, ki se je smatrala za najnižjo - službo prašičjega pastirja. Za Jude pa je bilo to še posebno poniževalno, ker so imeli prašiče za nečiste živali. Bolj se ni mogel ponižati sin bogate, imenitne rodbine, kakor da pri tujem poganu pase take živali. S svojim delom si pa ne zasluži toliko, da bi se do sitega najedel.

Revščina šele odpre sinu zaslepljene oči. Spomni se doma, kjer se zadnjemu hlapcu pod ljubeznivim očetovim gospodarstvom bolje godi ko njemu. In tega je sam kriv. To spozna in v skesanem srcu se mu rodi sklep, da se vrne domov in poprosi očeta, naj mu vsaj toliko odpusti, da ga sprejme za najnižjega delavca pri hiši.

Sin izvrši svoj sklep. Pa oče ga sprejme vse drugače, kakor je on sam pričakoval. Jasno je, da ga je oče tako rekoč že kar čakal, kdaj se domov povrne, in misel na nesrečnega sina mu ne daje miru, dokler se nekega dne ne ozira po okolici in zagleda prihajajočega sina. Ko vidi, kako je sin od gladu shujšan in kako mu je obleka raztrgana in zamazana, se mu zasmili in kar hiti njemu naproti, ga objame in ponovno poljublja. Tako pokaže, da mu je izgubljen otrok še vedno v srcu ostal.

“Oče, grešil sem zoper nebesa in pred teboj,” obžaluje sin svoje preteklo grešno življenje. V teh besedah zadoni glas vsakega skesanega grešnika, kateremu misel na neskončno dobroto in usmiljenost božjo rodi upanje, da se mu grehi odpustijo.

Müller

"TO JE MOJE TELO"

Ljubitelji

Marijini

*Sv. Anton Padovanski**13. junija*

LJUBITELJ MARIJIN, sveti Anton padovanski, se je rodil leta 1195 v Lizboni na Portugalskem ravno na praznik Marijinega vnebovzetja. V osmini praznika je bil v Marijini cerkvi krščen. To je bila nekaka predpoda njegovega posebnega češčenja, ki ga je pozneje imel do te skrivnosti Marijinega povišanja. Njegova mati mu je vcepila že v prvi mladosti češčenje in ljubezen do preblazene Device Marije. Večkrat mu je kazala na bližnjo Marijino cerkev ter ga opomnila na njegov rojstni dan.

Čista ljubezen do Boga ga nagnje, da zapusti svet in si izvoli ponižni meniški stan. Kot petnajstletnik stopi v samostan redovnih korarjev blizu Lizbone. Ker ga pa pogosto obiskovanje sorodnikov in znancev moti pri učenju in pobožnih vajah, se z dovoljenjem predstojnikov preseli v odstranski samostan sv. Križa v Koimbri.

Leta 1220. pripelje kraljevič Don Pedro ostanke petih frančiškanskih misijonarjev, ki so v Maroku trpeli in umrli za sveto vero, da jih shrani v cerkvi sv. Križa. Tedaj tudi Anton goreče zahrepeni nevernikom evangelij oznanjati in, ako bi bilo Bogu ljubo, tudi s svojo krvjo resnico potrditi. Da bi mogel to izvršiti, se odloči prestopiti v red manjših bratov, to je, v red sv. Frančiška, ker naloga frančiškanov je bila v krajih nevernikov misijone ustanavljati.

Človek obrača, Bog pa obrne. Toliko je Anton gorel redovnega duha, da so

se starejši bratje kar čudili njegovi ljubezni do uboštva, ponižnosti, pokorščine in spokornosti. Zatorej je kmalu prejel dovoljenje iti v Afriko. Toda huda bolezen ga prisili nazaj na Španjsko, nasprotni vetrovi pa ladjo zaneso na sicilijanske bregeve. Mirno se svetnik vda v voljo Gospodovo, ki ga je v blagor Cerkve namenil Evropi prihraniti.

Živel je skoraj nepoznan v raznih samostanih do leta 1221. Tedaj je pa došel čas, ko je Anton nastopil na od Boga mu odločeno pot. Sv. Frančišek je v Asiziju sklical splošen zbor bratov ob binkošti tistega leta. Antonov gvardijan (predstojnik) mu je ukazal, naj zbranim bratom kaj podučnega spregovori. Pokoren kakor vselej, začne Anton pridigati in govori tako lepo in zgovorno, da se mu kar ne morejo bratje prečuditi.

Nato odloči sv. Frančišek Antona za pridigarstvo, samo mora se poprej dobro izučiti v bogoslovju. Učil je potem tudi po očitnih šolah, tako da je šel sloves njegove učenosti po vsej deželi.

"Veseli se, o Devica Marija, veseli sem ker si vse krivoverce zatrla po celem svetu!" Tako poje sv. Cerkev v svojih uradnih molitvah.

Kadarkoli je kaka kriva vera svojo strupeno glavo povzdignila, jo je zavrnila in zatrla nebeška Kraljica s svojo mogočno roko. V tem boju pa se Mati božja poslužuje svojih posebnih častilcev. Tako Marijino orožje so

bili sveti apostol Janez, sv. Atanazij, sv. Hieronim, sv. Dominik in drugi.

V to vrsto spada tudi sv. Anton. Z ostrim mečem božje besede je hodil od mesta do mesta ter neprestrašeno napadal sovražnike svete vere. Na njegove pridige se je prav veliko krivovernih albigencev spreobrnilo. Zato so mu sploh rekli, da je "kladivo krivorcev."

Kakor pa je s pomočjo svoje nebeške Matere premagal sovražnike svete vere, tako je premagal tudi hudobnega duha, ki ga je večkrat hudo napadal. Tako otroško zaupanje je imel do preblazene Device, da jo je tudi v najmanjših nadlogah klical na pomoč.

Kolikokrat se mu je prikazala, ni znano. Iz ponižnosti je on vse posebne milosti zase ohranil. Ker je bil rojen na praznik Marijinega vnebovzetja, je celo svoje življenje posebno častil to njeno skrivnost. Zato mu je bilo hudo, ko so nekateri učeniki trdili, da je bila le duša Marijina v nebo vzeta. Ko je bil nekdanj ves zamišljen v veličastvo, katero uživa Mati božja v nebesih z dušo in telesom kot nebeška Kraljica, se mu Marija v nebeški svetlobi prikaže in ga zagotovi, da je res z dušo in s telesom v nebo bila vzeta in da naj ta nauk brez skrbi oznanja.

Znano je, da slikajo sv. Antona z Detetom Jezusom v naročju. O tihi polnoči je nekdanj Anton bral o nebeškem Detetu v evangeljskih knjigah. Ko premišljuje in moli v sveti zbranosti in plamteči pobožnosti, glej, naenkrat se po sobi razlije čudovita svetloba in ljubeznivo Dete milo se smehljaj-

oč leži v njegovem naročju. Anton mi zre v žareče obličje in preiskreno pritiska Dete na svoje ljubezni polno srce. To se je zgodilo v hiši pobožnega meščana na Francoskem, ki je sam videl in tudi s prisego potrdil to čudo.

Življenje tega ljubitelja Marijinega je tako bogato čudežnih dejanj, da bi lahko spisal veliko knjigo. Zadovaljni pa moramo biti s prav kratkim življenjepisom.

Tako pridemo do leta 1231, ko ga poprosijo Padovanci, da naj ima postne pridige pri njih. Privolil je, ali konec posta mu moči vsled toliko trudopolnega dela in ostrega pokorjenja nanagloma tako oslabe, da mora iti na deželo, kjer so bratje imeli celice, in tam se je pripravljaj na srečno smrt.

Ker je prihajala bolezen vedno hujša, izreče Anton željo, da ga naj prenesejo nazaj v mesto. Toda zavoljo presilne ljudske množice ne morejo z njim v mesto in zato ga neso v samostan sester zunaj mesta v sobo spovednika. Tukaj prejme svete zakramente in vedno ima oči obrnjene le kvišku.

Ko ga zbrani bratje vprašajo, kaj vidi, jim odgovori, "Vidim svojega Gospoda!" S temi besedami je umrl na 13. dan junija l. 1231, šele v 36. letu svojega življenja.

Veliko čudežev se je zgodilo že na dan pogreba. Ozdraveli so gluhi, mutasti, slepi in hromi, če so se le dotaknili njegovega mrtvaškega odra. Komaj je potekel mesec dni, že so polali v Rim priče za petinštirideset čudežev - med njimi dva mrtva zopet oživela - ter so prosili, naj bi bil

MISIJSKI NAMENI ZA LETO 1949

JUNIJ

Molimo za japonske novospreobrnjenčce.

Anton slovesno k svetnikom prištet. Takoj drugo leto ga je papež Gregorij IX. proglasil za svetnika.

Ko je bila cerkev Matere božje v Padovi leta 1263. podaljšana, so bile svetinje sv. Antona prestavljene. Ko so grob odprli, so našli, da je svetnikova glava še cela, s kožo in lasmi. Jezik pa je bil še čisto nestrohnél kakor jezik živega človeka.

Sv. Bonaventura je vzel jezik v roke in zaklical: "O blaženi jezik! Vedno si oznanjal slavo Gospodovo in druge si napeljeval v njegovo češčenje. Zdaj se očitno vidi, koliko zasluženje imaš

pri Bogu!" Še dandanes kažejo ta sveti jezik shranjen v zlati skrinjici v mestu Padovi.

Ker je sv. Anton veliko storil v božjo čast v tem mestu in ker njegove svetinje tam počivajo, ga imenujemo Antona 'padovanskega'. Krščanski svet ga visoko časti in v raznih potrebah na pomoč kliče, zlasti ob izgubi kake reči, ne samo časnega blaga, marveč tudi ob še bolj boleči izgubi zakonske ljubezni, ljubezni otrok in vseh drugih oseb, ki so posebno drage našemu srcu.

P. ALOJZIJ, o.f.m.

SV. ANTON
PADOVANSKI

UBOGIM
KRUH DELI

MARIJA IN SVETI DUH

razlil vso polnost svojih sedmerih darov na apostole.

Dasiravno ob binkošti mislimo pred vsem na apostole in na darove, ki so jih oni prejeli, in na čudovite dogodke onih prvih dni mlade Cerkve Kristusove, ne smemo radi tega pozabiti na Marijo. Ona je tudi z apostoli vred prejela iste nadnaravne darove in sicer v najvišji meri, kakor jih ni nikdar prejela nobena druga božja stvar.

Marijino življenje je v primeri z življenjem apostolov pred vsem skrito življenje. Četudi je ona za Kristusom največ prispevala in sodelovala v odrešenju človeštva, je kljub temu ostala večidel skrita in tako rekoč nepoznana. In tako je ostala tudi po prejemu sv. Duha. Njej niso bili dani darovi sv. Duha v ta namen, da bi šla v svet pridigati evangelij Kristusov, kot se je zgodilo pri apostolih.

Za apostole je prinesel binkoštni dan popolno spremembo. "Napolnjeni so bili vsi s Svetim Duhom in so začeli govoriti v drugih jezikih, kakor jim je dajal Duh izgovarjati (Ap. dela 2:4)." Doslej so bili tako počasni za razumevanje Kristusovega poslanstva, zdaj pa so bili duševno popolnoma razsvetljeni in prenovljeni, tako da jim je bilo vse jasno.

Poprej so bili apostoli tako boječi, da so iz strahu za svoje življenje celo tajili in zapustili Kristusa, ki so ga pa v resnici tako ljubili. Peter, ki je bil tako skrajno boječ, je zdaj pogumno stal pred veliko množico, ki je petdeset dni poprej tako krvoločno zahtevala smrt Jezusa, in

KO JE NAŠ GOSPOD začel svoje javno življenje s krstom v Jordanu, je prišel na njega sv. Duh v podobi goloba in glas iz neba se je slišal, rekoč: "Ta je moj ljubljeni sin, nad katerim imam veselje (Mt. 3:17)." In ob koncu svojega bivanja na zemlji je apostolom naročil, naj čakajo na prihod sv. Duha, katerega jim je bil že večkrat obljubil, da jih razsvetli o vsem, kar jim je bil učil, in da izpopolni njegovo delo.

Tako vidimo, da se je Marijino življenje kot soodrešenica začelo pod vplivom sv. Duha. Pri oznanenju ji je namreč nadangel Gabriel povedal: "Sveti Duh bo prišel nad te in moč Najvišjega te bo obsenčila (Luk. 1:35)."

In ko sveto pismo zadnjič omeni Marijo, jo zopet omeni v zvezi z istim sv. Duhom, ki jo je ob včlovečenju obsenčil. Ona je bila v sredi apostolov, ko je sv. Duh

je brez strahu izpovedal svojo vero v nje-
ga, ki ga je bil trikrat zatajil. Njegov
odgovor onim, ki ga preganjajo, ni več:
"Ne poznam tega človeka," marvec je:
"Sodite, ali je prav pred Bogom, vas po-
slušati bolj ko Boga (Ap. del. 4:19)."

Iz dvorane zadnje večerje so zdaj šli
dvanajsteri kot resnični apostoli ven v
vse kraje sveta, pridigat evangelij Krist-
usov, in veselili so se, kadarkoli so sme-
li kaj pretrpeti za Ime Jezusovo. Božja
luč, ki je njih duše napolnila, in neustra-
šeni pogum, ki jih je silil naprej, so bili
prav za prav še bolj čudoviti kot dar je-
zikov in dar čudežev. Zdaj so možje z
živo vero v pravem pomenu besede. Apost-
oli so v dejanju, ne le v besedi.

To je storil sv. Duh apostolom. Marija
je, kot že rečeno, tudi prejela vso pol-
nost sv. Duha. Na zunaj se pa ni poznalo
kakor pri apostolih.

Delovanje sv. Duha v človeški duši je
odvisno od tega, kako je duša pripravlje-
na njegov prihod in kako ga sprejme. Čim
bolje je človek premagal svoje strasti in
čim tesneje je z Bogom združen, tem več-
ji je vpliv sv. Duha v njegovi duši. Ma-
rija je bila brez vsakega greha ali celo
brez najmanjše sence greha, bila je mi-
losti polna in njeno notranje življenje
je bilo popolnoma urejeno po volji božji.
Milost božja je rastla v njeni duši prav
od časa, ko se je začel razvijati njen
otroški razum. Ta milost se je vedno bolj
pomnoževala po Marijinih neprestanih
dejanjih ljubezni do Boga, še bolj pa
po njeni tesni zvezi s Sinom božjim. In
srčne bolečine, ki jih je prenašala radi
misli na prihodnje trpljenje njenega Si-
na, kakor tudi križanje njene duše na go-
ri Kalvariji – vse to je na najtesnejši
način združilo njeno dušo z Bogom.

Torej Marija je bila najboljšje priprav-
ljena na binkoštni prihod Tolažnika, sv.
Duha. Kar je milost božja tedaj storila
v njeni duši, je znano le Bogu. Za Mari-
jo je bil binkoštni dan prav za prav višek
njene združitve z Bogom na zemlji.

Sv. Duh je živa, večna in bistvena lju-

bezen, ki prihaja iz Očeta in Sina. Ko
govorimo o sv. Duhu, da je on "dar bož-
ji", hočemo reči s tem, da se duši pode-
li božja ljubezen, ko on pride v njo. Ko
je ta "dar božji" prišel v Marijo na bin-
košti, ji je bila na najpopolnejši način
podeljena ljubezen Očeta in Sina v osebi
sv. Duha. Na višji način pa Marija uživa
to ljubezen samo v večni blaženosti v
nebesih.

Ko beremo v svetem pismu o vidnem
prihodu sv. Duha na binkoštni dan, mis-
limo pred vsem na razširjenje Cerkve,
kajti čudovito je rastla od onega dne na-
prej, saj je bil tisti dan rojsten dan Cer-
kve. Mislamo tudi na čudovita dela apos-
tolov in učencev in njih naslednikov, na
velike zmage za Kristusa, na brezšte-
vilne mučence, ki so z močjo sv. Duha
postali žrtve ljubezni. V srcih apostol-
ov je gorel oni ogenj ljubezni, ki se je
na zunaj videl v podobi gorečih jezikov
in ta ogenj je bil ona notranja sila, ki
jih je gnala naprej do večjih uspehov za
Kristusovo Cerkev.

Na Marijo pa ne mislimo v zvezi z on-
imi šumečimi množicami, ki so hitele po-
slušat Petra in druge apostole. Ona je za
nas podoba tihega, skritega življenja –
takega življenja, ki je bilo njeno tedaj,
ko jo prvič srečamo kot mlado devico v
Nazaretu. Misel na njeno življenje nas
pelje gor v višave, kjer je bila Marijina
duša z Bogom združena. Saj je bila hči
nebeškega Očeta, nevesta sv. Duha, De-
vica-Mati Boga-Človeka, Kristusa.

Marijina gorečnost je bila potemtakem
drugačna od gorečnosti apostolov. Za
one je gorečnost pomenila – pridiganje,
popotovanje, težave, mučeništvo; za Mari-
jo – premišljevanje in skrivnostno zdru-
ženje z Bogom v ljubezni. Za nje je bilo
največjega pomena aktivno delovanje; za
Marijo, tiho bivanje v božji pričujočnosti.

Vendar ni bilo Marijino delo v razšir-
jenju Cerkve in v reševanju duš manjše
vrednosti kot delo apostolov.

Če se gorečnost meri z ljubeznijo, je
Marija največji apostol vseh časov – ona

je Kraljica apostolov. Ze davno preden so Peter in Jakob in Janez in njihovi tovariši dobili vabilo iti za Kristusom, je Marija sodelovala v odrešenju sveta. Kristusovo poslanstvo na tem svetu je apostolom postalo jasno šele ob binkoštih. Mariji je bilo jasno že od oznanenja.

Ko so apostoli vsi iz strahu zbežali od ujetega Učenika, je Marija sledila svojemu Sinu do gore Kalvarije in tam stala ob njegovem križu. In ko je bilo konec njenega trpljenja in je prejela sv. Duha, je postalo njeno življenje eno neprestano dejanje ljubezni, češčenja in molitve.

Njeno delo je bilo in je pravo apostolsko delo, kajti ona razširja in goji ljubezen do Boga v človeških dušah. Prav za prav ni nobeno apostolsko delo, ki ni pod Marijinim vplivom, ker po besedah papeža Leona XIII. pride vsaka milost od Boga le po Marijinih rokah in po besedah papeža Pija X. je Marija delivka vseh sadov trpljenja in smrti Kristusove.

Na prvi binkoštni dan je bilo treba čudežev in velikih znamenj, da bi po njih ljudje spoznali pravo Kristusovo Cerkev in da je pridiganje apostolov potrjeno od nebes. Zato so torej apostoli zdravili bolnike z znamenjem svetega križa in obujali mrtve, da bi se ljudje k njim zatekli za kruh božje resnice.

V poznejših letih ni bilo treba toliko teh božjih znamenj, luči in moči sv. Duha pa je bilo in je še vedno treba, da se božje kraljestvo vedno razširja do konca dni. Sv. Duh ni bil obljubljen samo apostolom, marveč je bil obljubljen in je dan vsakemu kristjanu. Samo drugače je dan nam kot pa apostolom.

Sv. Duh pride v vsako dušo na neviden

nacin, vendar pride ravno tako gotovo kakor je prišel apostolom in Mariji. Pride ob svetem krstu, posebno pa se v sveti birmi, ko nam daje moc, da se brez strahu oklenemo Kristusove vere, in ta ista moc je bila dana apostolom na binkoštni dan. Binkoštni cudez se ponavlja pri vsaki birmi, samo da se ne prikažejo jeziki kakor plameni in ni onega silnega vetra, ki je prvic napovedal prihod svetega Duha.

Kakor so šele ob binkošti postali dvajsteri pravi in resnični apostoli, tako postane vsak kristjan apostol po sv. birmi, vsak seveda na svoj lasten nacin, kakor ze zahteva od njega njegov življenjski poklic. Torej vsak mora skrbeti ne le za svoje lastno poboljšanje in zveličanje, marveč mora tudi drugim pomagati, kakor mu je dano od sv. Duha. Živeti moramo tudi za druge, ne samo zase.

Navdih sv. Duha so zdaj isti, kakor so bili ob binkošti, Nekaterim je dana milost pridiganja kot apostolom, škofom, duhovnikom. Drugim je dan poklic za daljne misijone. Še drugim pa je dan poklic za tiho, skrito življenje molitve in združitve z Bogom. Med temi je bila Marija.

Vsaka pobožna dusa, kateri ni dana milost velikih zunanjih del, najde veliko tolažbo ob misli na Marijo, ki je po binkošti živela le za to, kako se naj združuje z Bogom, kako naj spolnjuje njegovo voljo, kako naj bo njemu všeč. To tolažbo ima navaden človek – delavec v tovarni ali na polju, žena v domači hiši, fant ali dekle v šoli. Marija jim je zgled. Marija uči, da je večje vrednosti pred Bogom to, kaj je človek in kako živi, ne pa koliko velikih, sijajnih dejanj lahko stori. Šele tedaj bodo zunanja dela veliko vredna, če je človek v notranjosti duše velik – velik v ljubezni do Boga in

Splošni molitveni nameni

JUNIJ

Molimo za posvetitev človeštva presv. Srcu Jezusovemu.

bližnjega.

Delovanje sv. Duha v naših dušah najde ovire v grehu, brezbriznosti, mlačnosti. Da bi pa odstranili te ovire in postali bolj poslušni navdihom sv. Duha, moramo klicati Marijo na pomoč. Saj vemo, kako tesno je bila z njim združena, tako da jo imenujemo nevesto sv. Duha. Njena priprošnja je bila mogočna, ko je z apostoli prosila za prihod Tolažnika božjega, danes pa ni njena priprošnja manj mogočna kot takrat. Po njeni priprošnji si lahko zadobimo obilno mero darov in sadov sv. Duha.

"Priprošnja preblazene Device," piše papež Leon XIII., "je imela veliko moč pri skrivnosti včlovečenja in pri prihodu sv. Duha na apostole. Naj ona kar naprej daje moč našim molitvam, da bi se ob nadlogah in težavah, ki jih imajo narodi, srečno obnovila po sv. Duhu ona čudovita dela božja, ki jih je napovedal David, rekoč: 'Pošlješ svojega Duha in bodo ustvarjene, in prenoviš obličje zemlje.' (Ps. 103:30)"

Poslovenil P. MARTIN, o.f.m.

Večna božja modrost je od večnosti odločila križ, ki ti ga nalaga kot dragoceno darilo svojega srca. Pregledal je križ, preden ti ga je poslal, s svojimi vsevednimi očmi, ga premislil s svojim božjim razumom, ga preskusil s svojo modro pravičnostjo, ga pregrel z ljubečim usmiljenjem in pretehtal z obema rokama, ali ni milimeterprevelik in miligram pretežak.

In blagoslovil ga je v svojem najsvetejšem imenu, pomazilil s svojo milostjo in mu vdahnil vonj svoje tolažbe – nato pa še enkrat pogledal nate in na tvoj pogum. In tako pride končno iz neba kot poseben božji pozdrav zate, kot miloščina najbolj usmiljene ljubezni božje do tebe. – Sv. Frančišek saleški

Po evharističnih stezah

V ciboriju zaprt te čakam
s kresovi tisočerih nad...
O, ali veš, da mislim nate
in da sem skril se samo zate
v bel evharistični ornat?

Ljubezni moč me vleče k tebi...
Glej, skupaj morava na pot!
Olajšal ti bom dušne boje,
bom s tabo nosil križe tvoje,
te varno vodil preko zmot.

In kamor pojdeš, pojdem s tabo:
na polje, v šolo, v tihi dom;
tovariš zvest ti bom v pisarni,
iskren sodelovalec v tovarni,
prijatelj, drug in brat ti bom.

O, pridi k obhajilni mizi!
Jaz sam bom v dvomih tvoja luč,
tolažba v tvojih bolečinah...
In ti v ljubezni globočinah
boš našel prave sreče ključ.

V blesteči hostiji te čakam...
Od vekov v mojih si željah,
drag kakor punčica očesa...
Glej, skupaj morava v nebesa
po evharističnih stezah.

M. Elizabeta, o.s.urs.

58. Ljubezen križanega Jezusa

1. Kdo bi si mogel izmisliti, da je Sin božji, Gospodar vesoljstva, trpel in umrl na križu zato, da bi nam pokazal svojo ljubezen, ki bi tega ne bil v resnici storil? Pravilno sta torej Mojzes in Elija na gori Tabor govorila o smrti Jezusa Kristusa kot o "previšku ljubezni" (Luk. 9:31). In kaj je mogel biti večji previšek ljubezni kakor to, da je Stvarnik umrl za svoje stvari?

Molitev:

Da bi Ti mogel dati primerno povračilo za Tvojo ljubezen, moral bi samo drug Bog umreti zate, o Jezus. In če bi mi, revni črvi zemlje, vsi dali za to svoje življenje, ki si dal za nas svoje, bi bilo samo prav malo, ali bolje - nič.

2. Kar nas mora še bolj spodbujati, da ga ljubimo, je njegova goreča želja, s katero je celo svoje življenje hrepenel po uri svoje smrti. S to željo je gotovo dokazal, kako velika je bila njegova ljubezen do nas. "S krstom pa moram biti krščen," je dejal, "in kako bridko mi je, dokler se ne izvrši (Luk. 12:50)!" Jaz moram biti krščen z lastno krvjo, da bom izmil grehe ljudi, in kar umiram od želje po svojem grenkem trpljenju in svoji smrti. Duša moja, dvigni svoje oči in poglej svojega Gospoda, visečega na sramotnem križu. Pogledaj Kri, ki kaplja iz njegovih ran. Pogledaj njegovo razmesarjeno telo. Vse to ti kliče, da ga ljubiš. Tvoj Odrešenik želi v svojem trpljenju, da ga ljubimo vsaj iz sočutja do njega.

Molitev:

O Jezus, Ti mi nisi odrekel svojega življenja in svoje dragocene Krvi. Ali Ti morem jaz kaj odreči, kar želiš od mene? Ti si se mi dal brez pridržka, zato bom enako jaz dal sebe Tebi.

3. Ko govori sv. Frančišek saleški o besedah apostola: "Ljubezen Kristusova nas vnema (2 Kor. 5:14)," pravi: "Ko vemo, da nas je Jezus Kristus, pravi Bog, ljubil toliko, da je dal svoje življenje za nas, in to na križu, ali ne čutimo, da so naša srca kakor v stiskalnici, ki jih stiska kar s silo, da izsili iz njih ljubezen, posebno še ker je ta samo toliko večja, kolikor je dobrotljivejša?" In dostavlja: "Zakaj se torej ne izročimo križanemu Jezusu, da bi umrli na križu iz ljubezni do njega, ki je tako rado-voljno umrl na križu iz ljubezni do nas?" Držal se ga bom, si moramo reči, in ga ne bom nikdar več zapustil. Umrli bom z njim in se bom povžil v ognju ljubezni do njega.

Molitev:

Moj Jezus se je dal popolnoma zame. Živel in umrl bom v njegovem naročju. Ne življenje, ne smrt me ne bosta nikdar več ločila od njega. O večna ljubezen, moja duša Te išče in se zaroča s teboj za vedno.

Marija, božja Mati, izprosi mi, da bom ves Jezusa Kristusa!

59. Izguba duše je nepopravljiva

1. Nobena zmota ni v svojih posledicah tako strašna, kot je izguba večnega zve-

ličanja. Druge napake se lahko popravijo. Če kdo izgubi službo, lahko s časom dobi drugo. Če izgubi kdo svoje imetje, si ga lahko pridobi drugega. Ako pa izgubi dušo, nima ne sredstev ne upanja, da bi jo še kdaj rešil. Samo enkrat umremo in, če je duša takrat izgubljena, je izgubljena za vedno in je ni sile, ki bi jo rešila.

Molitev:

Glej, o Bog, pred svojimi nogami nesrečnega grešnika, ki je zaslužil, da bi bil že mnogo let v peklju, brez vsake nade na zveličanje. Toda sedaj Te pa ljubi in ga bolj ljubi, da je Tebe žalil kot katerokoli drugo hudo. Zato pa upa na Tvoje usmiljenje.

2. Ali torej ostane za pogubljene duše v peklu kaj drugega, kot da bridko žalujejo in govore: "Torej smo se zmotili? Za nas ni pomoči, da bi popravili svojo napako in je ne bo, dokler bo Bog ostal Bog."

Molitev:

O moj Zveličar, ako bi bil že v peklu, bi se nikdar več ne mogel spokoriti, še manj Te ljubiti. Zahvalim se Ti, da si me prenašal s toliko potrpežljivostjo, četudi sem zaslužil pekel. Ker pa se še morem spokoriti in Te ljubiti, resno obžalujem, da sem žalil Tvojo neskončno dobrotljivost. Ljubim Te nad vse, bolj kot samega sebe. Ne dopusti nikdar, o Jezus, da bi Te nehal ljubiti.

3. O, kolika mora biti muka za duše v peklu, ko pomislijo, da so se zavedale svoje napake, preden so bile pogubljene, da so se torej pogubile popolnoma po svoji krivdi. Če kdo po lahkomišelnosti izgubi prstan, ali dragocen denar, nima miru, temveč vedno misli, da ga je izgubil po lastni krivdi. O Bog, kako velika je notranja muka hudobnih, ako morajo vzklíkati: "Izgubil sem svojo dušo, izgubil nebesa, izgubil svojega Boga, izgubil vse samo po svoji lastni krivdi!"

Molitev:

O moj dragi Zveličar, želim, da bi Te nikdar

Hoja za Kristusom

Zelo je moder, kdor ni pri svojih delih prenagel ali vihrav, pa se tudi ne drži trmasto svoje misli.

Tudi ne verjemi besedi vsakega človeka in, kar slišiš ali verjameš, nikar takoj tujim ušesom ne izšepetaj!

Posvetuj se z modrim in vestnim možem in pojdi rajši po nauk k boljšemu človeku, kakor pa da bi delal po svoji lastni trmi.

ne bil razžalil. Če sem Te do sedaj izgubil, sem naredil zelo veliko zlo. Kesam se iz cele svoje duše in Te ljubim nad vse. O Jezus, rešil si me pekla zato, da bi Te lahko ljubil. Da, hočem Te ljubiti v resnici. Omogoči mi, da bom s svojo ljubeznijo zadostil za žalitve, katere sem zagrešil proti Tebi.

O sveta Devica Marija, Ti si moje upanje!

60. Vsi moramo umreti.

1. Koliko vsebujejo besede: Vsi moramo umreti! Krščanski brat, nekega dne moraš gotovo umreti. Kakor je bilo nekega dne tvoje ime vpisano v krstno knjigo, tako bo nekega dne vpisano v mrliško knjigo. In ta dan je že določen od vsemočnega Boga. Kakor se ti sedaj spominjaš svojega dragega očeta, svojega strica ali brata, tako se bodo drugi spominjali tebe. Kakor sedaj pogosto slišiš o smrti svojih prijateljev, tako bodo slišali drugi o tvoji smrti, ti boš pa že odšel v večnost.

(Dalje na strani 24.)

(Nadaljevanje)

ASSISI

NAŠA SKRIVNA ŽELJA je namreč bila, da pozdravimo pred odhodom v misijone Marijo Angelsko, zibelko našega reda in da prejmemo na grobu našega očeta Frančiška na pot njegov blagoslov in poslanstvo. Tako smo se dne 27. decembra popoldne odpeljali z rapidom proti Umbriji.

Termi, Spoleto in končno Foligno. Nato z navadnim vlakom do Assisija. Bili smo v domovini očeta Frančiška. Zemlja je pokrivala že gluha noč, ko smo izstopili. Ura je bila pol enajstih zvečer. Ves asiški breg je bil v lučkah: zares čudovit pogled na slikovito mesto po pobočju. Ker nismo vedeli kam, smo sledili štirim redovnicam, ki so se tudi pripeljale z vlakom, češ, gotovo stanujejo kje v bližini Manjših bratov. Utrle so nam pravo pot: kmalu smo zagledali našo cerkvico. Najprej pozdrav dobri Mamici, saj smo na romarski poti! Mogočnejše in lepše cerkve še nisem videl kot je bazilika Marije Angelske, ki stoji na ravnini pod mestom.

Premišljevali smo, kako bomo doživeli "največje in najpopolnejše veselje", ko

bomo tako pozno rogovilili na porti. A naše pričakovanje je bilo zastoj. Po večkratnem zvonjenju je prišel brat vrtar s "skaldinom" pred seboj pod plaščem: ponvico z žerjavico – ročno pečko. Torej je bilo precej hladno. Opravičevali smo se mu zaradi poznega obiska, pa nam je povedal: "Še nikoli se mi ni zgodilo, da bi zaspal tupri mizi kakor danes. Srečo ste imeli, saj bi me sicer težko priklicali..." Bog nam je pomagal.

Dobil sem sobo številka deset.

Pa dolgo nisem mogel zaspati, dasi sem bil pošteno utrujen. Misli so mi bile pri Frančišku. Z ljubeznijo in razumevanjem je prenovil tedanji svet. Ta otrok veselja je znal samo eno: biti ves njegov in vršiti v vsem njegovo voljo. In to tudi v vsakdanjih stvareh, ne v izrednih!... Prav za ta duh sem ga z vso dušo prošil, da bom zares misijonar, ki bo osrečeval duše.

Sveti Frančišek – oče novodobnega misijonstva... Prvi od redovnih ustanoviteljev je dal svojemu redu tudi misijonski program. Saj je eno izmed dvanajstih poglavij vodila posvetil misijonom. In kakor je nekoč sam razpošiljal brate po vsem svetu ter tudi sam odšel goreč

misijonskega ognja proti Egiptu, tako odhajam tudi jaz... Ubogi slabič se uvrščam med število štirih tisočev njegovih sinov misijonarjev, ki delujejo po vseh misijonskih frontah in oskrbujejo od vseh redov svete Cerkve največ misijonskih pokrajin. Oče Frančišek mi bo pomagal, kadar bo omahovala moja slabotna narava.

Tako sem sladko zasanjal v Frančiškovem objemu, dokler me ni presenetilo prijetno zvončkanje. Mislil sem, da sem se znašel na božjih poljanah in poslušam angelsko godbo. Kaj je to? Kje sem? Komaj sem se zavedel.

Pod oknom so se podili Italijančki – ministranti Marije Angelske. Tako se je pred stoletji po asiških ulicah podil Francesco...

Nato sem se pripravil za sveto mašo. Prav za prav le oba tirolska sobrata, kajti jaz sem hotel ta dan maševati v Frančiškovi baziliki na očetovem grobu. Naslednji dan bi ne bilo mogoče, ker odpelje avto že ob šestih zjutraj iz Assisi-

ja. Tako sem ministriral pri p. Valentinu pri oltarju Marije Angelske v mali porcijunkulski cerkvi, ki stoji še prav tako kot pred sedem stoletji, le da se danes dviga nad njo veličastna bazilika, tistikrat pa je bila kapelica v zelenju ob cesti. Svetišče, ki ga je naš serafinski oče neizmerno ljubil. Tu se je naselil s svojimi brati, te starodavne zidove, ki stoje še danes, je popravljaj s svojimi rokami. Nebroj lučic visi iz stropa in razsvetljuje kapelico.

P. Jožef pa je maševal v kapelici, kjer je Frančišek umrl. Ob strani cerkvene ladje je in bolj spredaj. Vse je še tako kot v 13. stoletju. Vrata, vsako okno, sploh vse kar bi se dalo odstraniti, je povito z močno žico. Sicer bi ljudje vse odnesli. Še tako tu in tam opaziš, da se je prevelika ljubezen vernikov do asiškega ubožca le spozabila... A prepovedano je pod kaznijo izobčenja odkrušiti kako trsko ali kaj podobnega. Pa jaz za vse te kazni nisem vedel, zato pa... Hvala Bogu!

Takoj po zajtrku obeh sobratov smo

Bazilika Marije Angelske v Assisi, v kateri stoji frančiškanska porcijunkulski cerkva. O Mariji na vrhu portala pravijo, da se giblje. O tej "pregibajoči se Mariji" je pisal p. Hugo Bren, o.f.m., v decemberski številki tega lista.

vsi trije odšli proti Asiziju. Čudovito lepa pot. Nič čudnega, da je hotel svetnik se enkrat videti rodno mesto, ko so ga nesli na smrt bolnega k Mariji Angelski. Na neki hiši med potjo je plošča, ki pove, da so tu bratje svetnika z nosilnico vred okrenili. Cesta se vedno bolj dviga. Tako je gledal Francesco svoje mesto gor in ne dol, kakor je navadno na slikah.

Hišice, ki so zidane v terasah na breg, se vedno bolj stiskajo. Zares nekaj svojevrstnega. Bazilika sv. Frančiška pa nas že pozdravlja s svojo veličastnostjo.

Ob mestnem obzidju na levo, nato skozi mestna vrata in na desno... Ne dolgo in kmalu smo zavili po glavni cesti proti baziliki. Vsepovsod vidiš spominske plošče o dogodkih iz svetnikovega življenja. Vse ulice govore le o njem. Končno je bila bazilika pred nami. Moral sem sprožiti svojo kamero...

Zavili smo v svetišče. Ali točneje: v srednjo cerkev. Saj so tri, ena nad drugo: kripta s svetnikovim grobom, srednja, ze-

lo temna cerkev in zgornja, svetla ter prostorna. Bogoslužje se vrši le v spodnji in srednji. Zgornja ima oltar rezerviran svetemu očetu. Le včasih mašuje na njem s posebnim dovoljenjem kdo iz kardinalskega zbora.

K nam je pristopil minorit (ti oskrbujejo baziliko) in prosili smo ga, da bi nam pokazal pot k našemu očetu Frančišku. Res smo z njim zavili v kripto. Medle lučke so nam kazale pot, nas pa je obdajala skrivnostna tišina. "Svet je kraj, na katerem stojiš," mi je ves čas hodilo po glavi.

Zaslišali smo glas: "Per omnia saecula saeculorum...", trenutek pozneje pa zagledali oltar, kjer je duhovnik pravkar maševal za dva človeka, ki sta sklenila hoditi skupno pot skozi težave življenja. Nehote sem se pri tem prizoru spomnil na zaroko svetega Frančiška z gospo Revščino...

Kmalu sem dobil dovoljenje, da smem darovati sveto mašo na Frančiškovem grobu. Sobrat se mi je ponudil za ministran-

Bazilika sv. Frančiška v mestu Assisi, ki romarja pozdravlja s svojo veličastnostjo, kakor piše pater Rudolf.

ta. Še nekaj trenutkov in že sem stal ob kamnu, kjer počiva naš veliki ustanovitelj. Spominjal sem se vseh, vseh. Prosil sem očeta zlasti za našo preizkusano provincijo in za misijonski naraščaj.

Čutil sem, da me je oče Frančišek blagoslovil. Kar hudo mi je bilo, ko sem odhajal. Dvigala me je zavest, da me on pošilja v misijone in me spremlja njegov blagoslov.

Po sveti maši se skoraj nisem mogel zahvaliti, kajti takoj je bil pri meni slovenski minorit p. Končnik, ki biva v Asiziju. Že prej sva se poznala, saj je doma iz iste župnije, zato pa je bilo snidenje še bolj veselo. V njegovem spremstvu in spremstvu tukajšnjega predstojnika smo si vsi trije ogledali dragocene relikvije junakov uboštva: obleko svetega Frančiška in svete Klare. Tudi sem prvič v življenju videl Frančiškovo pisavo. Dobili smo nekaj spominkov, si hitro ogledali znamenito zgornjo cerkev in pohiteli preko dvoran, ki hranijo prekrasne darove velikih papežev in vladarjev Frančiškovi baziliki. Žal je bilo naše ogledovanje zelo površno, ker je bil čas pičlo odmerjen.

Nato smo odšli proti cerkvi svete Klare. Pred nami je tekla po cesti gruča živahnih Italijančkov.

"Glejta, Francesco je tamle!" sem s bratom pokazal mednje in vsi trije smo videli ta dan Francesca hoditi po asiških ozkih, s kamenjem tlakovanih ulicah! Naša srca so pela hvalnice in se radovala. Saj bi danes ne bili na poti v misijone, ko bi ne bilo Frančiška. On je znal osvajati s svojo neizprosno ljubeznijo. In osvaja tudi danes, le približati se mu je treba in ga spoznati.

Zavili smo skozi mestna vrata, pohiteli navzdol po klancu in že zagledali San Damiano. Od tu je krasen razgled po vsej dolini. V daljavi smo videli Rivo Torto, kjer je Frančišek tolikokrat hodil s svojimi brati. Nad vso dolino pa mogočno kraljuje bazilika Marije Angelske.

Pri San Damianu so nas sobratje lepo sprejeli. So že vedeli, da pridejo na ob-

isk trije kitajski misijonarji, ker so jim iz porcijunkulskega samostana na telefonično sporočili. Tako smo takoj stopili na zatonli in temni hodnik starega samostana, kjer je nekoč živela s prvimi sestrmi sveta Klara. Pozneje so se klarise preselile k novi cerkvi Santa Chiara, dočim so San Damiana prevzeli Manjši bratje. Staro poslopje je še povsem ohranjeno iz Frančiškovih časov, dočim je novi samostan zidan ob strani, da ne moti.

Sobratje so nas peljali k zajtrku. In sicer – v tako imenovano "obednico svetnikov", kjer je v teku stoletij sedelo pri skromnih, priberačenih darovih že sedem svetnikov in šestnajst blaženih. Danes pa smo sedeli mi trije za istimi preprostimi, od starosti oguljenimi mizami... Strop samostanske obednice je skoraj popolnoma črn, tla so iz žgane opeke in tu in tam že pošteno načeta. Poslopje je bilo menda zidano že leta 700.

Za mizo v kotu stoji vedno svež šopek cvetlic. To je prostor, kjer je vedno sedela sveta Klara. Zato danes ni nikomur dovoljeno tamkaj sedeti. Pa sem se le hitro izmuznil na Klarin prostor in tudi moja sobrata-misijonarja sta hotela za trenutek posedeti v kotu.

"Škoda, da ni mogoče skupno s prostorom posedovati tudi Klarine svetosti," sem si mislil. Kako majhen se zdiš sam sebi ob takih prilikah!

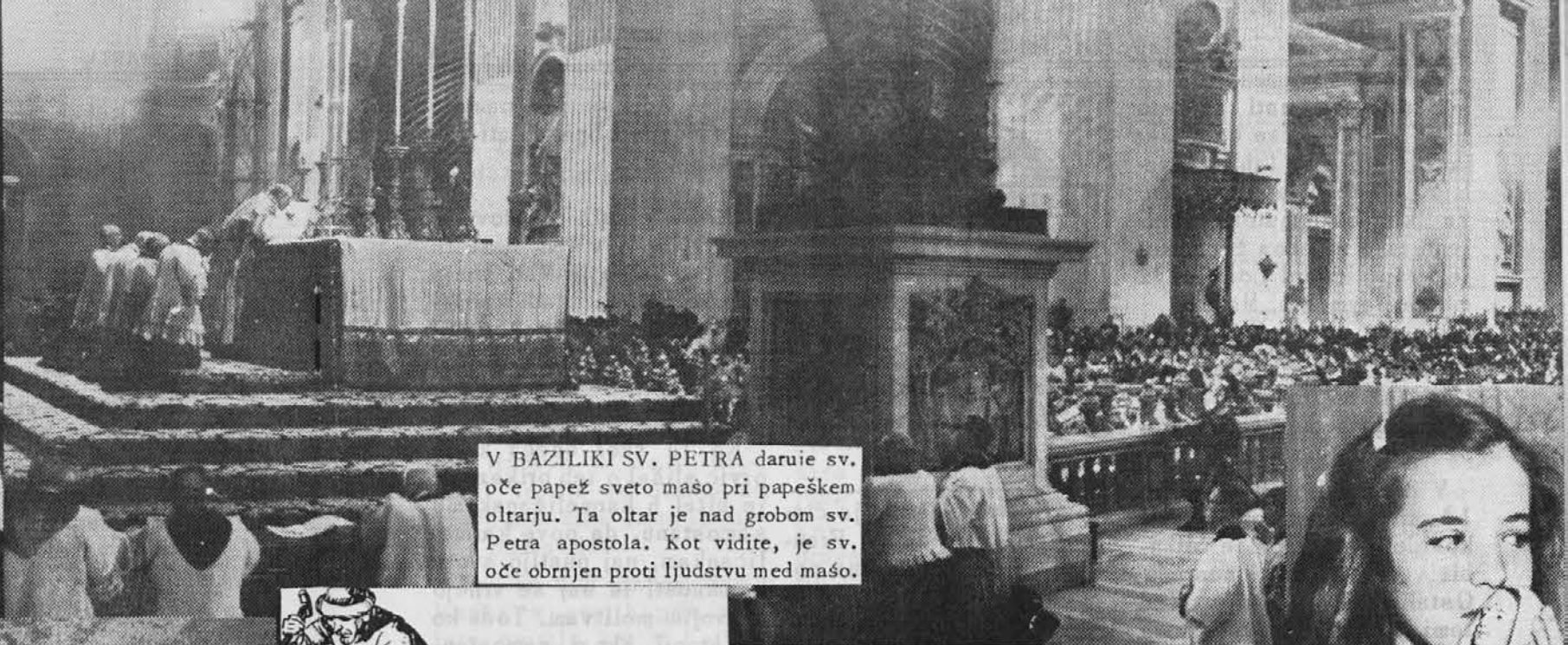
Po zajtrku smo šli na vrt sredi samostanskega zidovja, kjer stoji znameniti vodnjak. Nato so nas peljali v prvo nadstropje, kjer smo stopili po zveznem hodniku na stranski hodnik in se takoj ob stopnicah ustavili v kapelici.

"Tu je bila celica svete Neže, Klarine rodne sestre," nam je povedal sobrat. Tako smo šli od celice do celice do cerkvice svetega Damijana, ki jo je nekoč – vso razpadajočo – popravil sveti Frančišek. Je precej temna in majhna. V desni steni je kapela s krasnim križem. Če ga gledaš naravnost, napravi Križani nate čudovit, miren in slovesen vtis. Iz des-

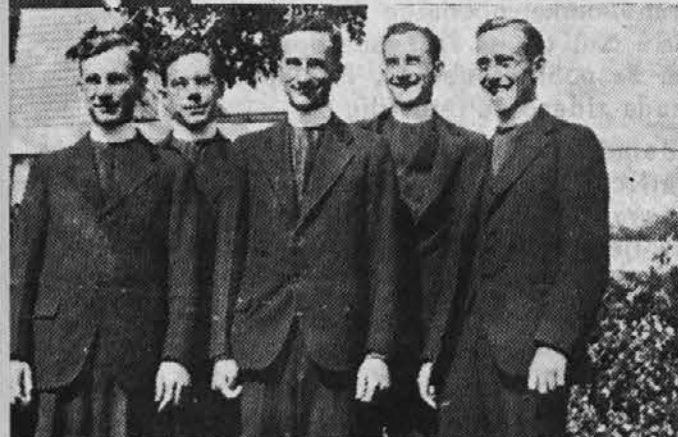
(Dalje na strani 23.)

"DONNA PICA" ODLIKOVANJE za 1949 je dobila Mrs. B. Knopp (sedi) iz mesta Louisville, Ky. To odlikovanje se daje materi, ki ima več otrok v frančiškanskem redu. 'Donna Pica' je bila mati sv. Franciskega asiškega.

V BAZILIKI SV. PETRA daruje sv. oče papež sveto mašo pri papeškem oltarju. Ta oltar je nad grobom sv. Petra apostola. Kot vidite, je sv. oče obrnjen proti ljudstvu med mašo.

"KATOLIŠKA MATI ZA 1949" je 71-letna Mrs. R. Loefler (na desni) iz mesta Weymouth, Mass. Izmed njenih 10 še živčih otrok, pet jih je duhovnikov, katere zgoraj vidite, in ena hči je redovnica.

NOVA KATOLIŠKA CERKEV v Tokiu na Japonskem. Posvečena je bila na velikonočni dan. Dobro znamenje je za pogansko deželo.

MISIJONAR na otoku Puerto Rico gre bolnika previdet.

NA LEVI je podoba Kristusa, SHIRLEY ANNE MARTIN, 11-letna deklica v mestu Syracuse, N.Y., z glavo od kipa sv. Ane, katera je baje solze točila, kadarkoli jo je deklica poljubila.

V DEŽJU hodijo katoliške sestre v mestu Louisville, Ky. Fotograf, ki je to sliko posnel, je dobil prvo nagrado v tekmi za najboljšega časnikarskega fotografa v Ameriki, Kanadi, Angliji, Škotski, Avstraliji in Havajskih otokih.

PALME ZA CVETNO NEDELJO dobijo črni frančiškani v mestu Nagasaki na Japonskem vsako leto od budistov. Na sliki spodaj frančiškan-misijonar prejema te palme.

SPODAJ je medalja izdelovana v spomin na 50-letnico mašništva papeža Pija XII. Spodaj na desni pa je obratna stran medalje s podobo Matere božje.

Katoliška mati za leto 1949. – Vse katoliške matere se lahko vese-
lijo, da je bila za to leto
za "katoliško mater" izvol-
jena tako zgledna žena, kot
je Mrs. Richard Loeffler iz
mesta Weymouth, Mass.

Mrs. Loeffler je stara 71
let in, če Bog da, bo s svo-
jim možem obhajala zlato
poroko prihodnje leto v me-
secu avgustu.

V družini Loeffler je bilo
12 otrok. Eden teh je umrl
kot dete, drug pa je bil u-
bit v avtomobilski nesreči.
Ostali še vsi živijo. Med
temi je pet duhovnikov in
ena redovna sestra.

Kar je posebno občudo-
vanja vredno pri Mrs. Loeff-
ler je to, da so ji zdravniki
ponovno svarili, da ne sme
imeti več otrok, ker ni za-
dosti močna za to. Ona pa
jim ni poslušala in po bož-
ji volji je danes še živa.

Kar je bilo tudi zelo te-
žavno za Mrs. Loeffler je
bila neprestana borba z rev-
ščino. Mr. Loeffler ni ni-
koli zaslužil več kot \$35
na teden. Pri hiši ni bilo
onih priprav, s katerimi si
žene dandanes olajšajo de-
lo v hiši. Vendar je Mrs.
Loeffler vedno marljivo de-
lala v hiši in med drugimi
rečmi je dvakrat na teden
kruh pekla za številno dru-
žino.

Loefflerjeva družina ni
nikoli imela svojega last-
nega doma. Kadar so pa is-
kali hišo v najem, so vedno
najprej vprašali, "Kje je
najbližja cerkev?"

Mrs. Loeffler prejema sv.

P. Martin, o.f.m.

obhajilo vsak dan in je čla-
nica tretjega reda sv. Fran-
čiška. Njen župnik zna po-
vedati, da ona zmerom zelo
rada pomaga pri vsaki dob-
ri stvari v fari.

Nova svetnica. – Dne 12.
junija bo za svetnico pro-
glašena blažena Marija Jo-
žefa Rossello, ustanovit-
eljica kongregacije, ki se
imenuje "Hčere naše Gos-
pe usmiljenja". Redovnice
te kongregacije večinoma
le učijo po šolah in imajo
v Ameriki šole v državah
Massachusetts, Pennsylva-
nia in New Jersey.

Film prepovedan. – Te-
rezija Neumann, ki Kristus-
ove petere rane nosi na
svojem telesu, je strogo
prepovedala amerškemu
filmskemu podjetniku nare-
diti film o njenem življenju.
Družina Neumann se popol-
noma strinja s Terezijo v
tem oziru.

Ako bo dotični podjetnik
vseeno poskusil film delati
v Konnersreuthu, kjer Tere-
zija živi, se bo družina
Neumann zatekla na držav-
no pomoč, da se mu pot pre-

preči. Zdi se jim namreč
zelo nespodobno delati tak
film.

Ploha rožnih listkov. –
Ste že brali v tem listu in
drugod, da se je Mati božja
prikazala neki mladi karme-
ličanki v vasi, ki ji pravi-
jo Lipa, na Filipinskih oto-
kih. To je bilo lani septem-
bra meseca.

Ko je škof onega kraja
prvič slišal o teh prikaznih,
je hitel h karmeličanskemu
samostanu, da pove karme-
ličankam, naj pustijo svoje
neumnosti in naj se vrnejo
k svojim molitvam. Toda ko
je stopil skozi samostan-
ska vrata, je začela ploha
rožnih cvetov padati okoli
njega. Duhovnik, ki je bil
z njim, pravi, da jo je škof
hitro pobral domov, da sam
opravi svoje molitve.

Rožni listki so prvič pad-
li, ko se je Marija, kot sred-
nica vseh milosti, prvič pri-
kazala mladi redovnici. Od
tistega časa so že večkrat
padali ob raznih prilikah.
Radi tega so se mnogi greš-
niki že spreobrnili in tudi
več čudežnih ozdravljenj je
že bilo.

Tako je bil spreobrnjen
neki vojaški oficir, frama-
son, ki je imel katoliško
ženo. Njegova žena ga je
nekoč prosila, naj jo pelje
h karmelskemu samostanu,
kjer so se prikazni dogo-
dile. Ona je šla not molit,
on je pa med tem ostal v
avtomobilu. Naenkrat je vi-
del rožne cvete padati iz
neba. Zelo močan veter je
pihal, toda cvetki so kar
naravnost dol padali, ne da

bi jih veter sem in kje pihal. Zdaj je oni oficir ves navdušen za novo Marijino božjo pot.

Drugo poročilo pove o ozdravljenju novorojenega deteta, ki je bil rojen brez zadnjega dela glave. Zdravniki so ga na vsak način skusali rešiti, a je bilo vse zastonj. Potem je mati otroka prinesla nekaj onih rožnih listkov, ki so iz neba padli in jih je otroku na glavo položila. Dete je hipoma ozdravilo.

Naj se tudi omeni, da je Marija v svojih prikaznih isto prosila kot v Fatimi, namreč da se naj ljudje vrnejo k Bogu z molitvijo in pokoro, posebno pa da naj molijo rožni venec.

Zopet o birmi. – Sveta stolica je dala kaplanom v bolnišnicah oblast, da smejo podeliti sv. birmo bolnim detetom, ki so v smrtni nevarnosti.

Toda ta oblast je dana samo takim kaplanom, ki stalno bivajo v bolnišnici. Če je več kaplanov v eni bolnišnici, ima to oblast samo glavni kaplan in jo sme rabiti samo, če se ne more dobiti škof ali bliznji župnik.

Ameriški škofje so poprosili sv. stolico za ta poseben privilegij, ker drugače umrje več detet po bolnišnicah brez sv. birmе.

Zveličanje izven Cerkve. Na jezuitskem kolegiju Boston College v Bostonu so štirje profesorji učili, da izven Cerkve ne bo noben zveličan, tako da je vsak

protestant ali jud ali pogan gotovo obsojen v pekel.

Ti profesorji niso bili jezuitje, tudi duhovniki ne, ampak samo lajiki. So hitro zgubili svojo službo na kolegiju.

Katoliška resnica je, da nekatoličani se lahko zveličajo, če brez lastne krivde ostanejo izven katoliške Cerkve. To se pravi, da niso nikdar spoznali katoliške Cerkve za pravo Cerkve Kristusovo in da so drugače živeli po svoji vesti.

Ali je krščen? – Na neko misijonsko postajo v državi Burma v Aziji je prišel nov misijonar iz Amerike. Stara ženica je o njem poprašala katehista, kdo je neki tisti človek.

“Naš nov duhovnik je,” je dejal katehist.

“Ali je krščen?” je vprašala ženica, “in je li že prejel prvo sv. obhajilo?”

Katehist je postal nevoljen. “Seveda da je krščen in da je prejel prvo sv. obhajilo. Drugače bi ne bil duhovnik.”

“Sem hotela vedeti za sigurno,” je odvrnila ona. “Se mi zdi tako mlad.”

Idealizem protestantskih misijonarjev. – Misijonar-frančiškan v državi Bolivija v Južni Ameriki, p. Justinijan Hammerschmid, o.f.m., piše takole o tamkajšnjih protestantskih misijonarjih:

“O idealizmu protestantskih misijonarjev moram povedati, da dobi vsak evan-

geljski pastor v naših bolivijskih misijonih po 500 dolarjev na mesec, seveda poleg ‘postranskih’ zaslužkov. Tako je na primer pastor na postaji Concepcion (tu so tudi katoliški misijonarji) med vojno zaslužil še 500 dolarjev na mesec kot agent trgovske trdke z gumijem.

“Poleg tega dobi vsak protestantski misijonar za vsakega spreobrnjenca posebno, ne majhno nagrado. Vsaka štiri leta pa gre z vso svojo družino brezplačno na dvanajstmesečni dopust v USA...”

Albanski misijoni. – V albanskih misijonih je Cerkve pod komunistično vladod zadnjih štirih let izgubila kar tri svoje nadpastirje. Apostolskega delegata msgr. Frančiška Gjiniya in msgr. Jurija Volaja so komunisti umorili, dočim je bil nadškof Nikolaj Prenushi, o.f.m., obsojen na dvajset let ječe.

Tako je od vseh albanskih nadpastirjev ostal na svobodi le še stari frančiškanski škof p. Bernardin Shllaku, o.f.m.

Zgleden mož. – O kitajskem generalu Čiang Kaj-šeku pravijo, da vsako jutro eno celo uro bere iz sv. pisma in premišljuje o tem, kar je bral. Vsak večer pred spanjem pa posluša pesem “Ave Maria” iz fonografske plošče.

S križem in sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU

□

Spisal James K. Jamison

□

Prestavil p. Bernard, o.f.m.

PETINDVAJSETO POGLAVJE

SAULT STE. MARIE, sedež novega apostolskega vikarijata, je bil leta 1854 majhna in neprijazna vas. Bila pa je starodavna naselbina, kakor se pač starodavnost meri v Ameriki. Kakor daleč nazaj seže človeški spomin, so imeli Indijanci tu svoje kočje. Jezuit Father Marquette je ustanovil v vasici katoliški misijon že leta 1668. Naselbina je ležala tik ob jezerski ožini, ki je nosila ime po sveti Mariji, in ob brzicah med dvema jezeroma. Zato je bil ta kraj ključ do Gornjega jezera.

Gornje jezero je bilo takrat še močno ločeno od sveta in svet sam zase. Jezerska ožina je bila stoletja kar naprej v prvotnem stanju. Ko je deželo odprl baker, je morda štela Sault Ste. Marie kakih 200 prebivalcev. Več jih ni imela niti v časih najbolj cvetoče trgovine s kožami, dasi so imele tu svoja središča velike trgovske družbe: Northwest Company, Hudson Bay Company in American Fur

Company. Skozi to majhno selo je tekel ves promet s severom in severozapadom in trgovski posli s kožami. Mnogi milijoni blagovne vrednosti so se pretakali skozi vas. Kljub temu še leta 1820 ni bilo v Sault Ste. Marie več ko kakih dvajset stalnih poslopij. Bakreni rudniki so morda dvignili število na 50.

Pomen kraja pa seveda ni bil v številu poslopij, ampak v zemljepisni legi kraja. Hočeš nočeš se je moral tu ustaviti vsak potnik, ki je kdaj rinil na sever, pa čeprav ni imel tu nobenih opravkov.

Jean Nicolet se je ustavil tu leta 1634 in je dal kraju ime: Gastonove brzice. Pa se to ime ni nikoli zares prijelo. Leta 1641 sta prišla Charles Raymbault in Izak Jogues, jezuitska misijonarja, pa sta nazvala kraj Sault Ste. Marie, kar bi se po naše imenovalo: Šmarje.

Prvi beli človek, ki se je kanil nastaniti tu, je bil Father Marquette. Kake državne pripadnosti pa kraj še dolgo potem ni poznal. Šele leta 1671 je prišel neki

Francoz in "osvojil" pokrajino za Francijo. Pozneje se je štel, da je gospodar Anglija, dokler ni končno veljavno pripadlo ozemlje ameriškim Združenim državam.

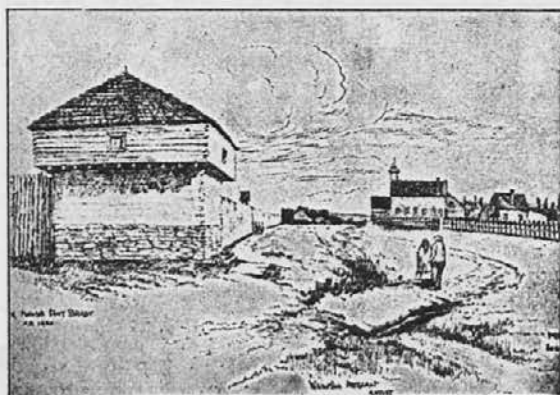
Brzice v tej jezerski ožini se pogosto nazivljejo z besedo: vrata v Gornje jezero. Morda bi bilo bolj pravilno, če bi rekli: stopnice. Gornje jezero je namreč precej višje od spodnjih in samo nekaj sto čevljev je razdalje med njimi. Naravno, da voda "brzi" navzdol kakor v velikem skoku, kar se po francosko imenuje "sault". Pri dnu tega "skoka" je stala vas Sault Ste. Marie.

Po brzicah navzgor ni mogla nobena ladja. Ob šumečih in penečih se slapovih je bila primorana obstati. Potniki so izstopili in se v vasici pripravili na pešpot po suhem, nesoči blago in čolne s seboj. Dokler so prihajali v te kraje le majhni čolni, ni bila to nobena umetnost. Ko so splavale po spodnjih jezerih ladje, je bilo vse nekaj drugega. Nič drugega ni kazalo ko pripraviti drugo ladjo v Gornjem jezeru, pa prenesti tovore iz ene v drugo navzgor ali navzdol. Težavno je bilo to delo in veliko je stalo.

Več let po prihodu očeta Barage v naselbino La Pointe je vozila po Gornjem jezeru le ladja "John Jacob Astor", last Ameriške Kožne Družbe. Kmalu so se pojavile druge ladje, ki so jih nekaj časa na kolesih po suhem rinili iz enega jezera v drugo. Lahko si mislimo, da so bile primeroma majhne.

Bakreni rudniki so ves sistem spremenili. Na milijone ton rude so začele prevažati ladje. Natrpana je bila v ogromnih sodih. Kako boš to težo nosil iz Gornjega jezera v spodnje? Nastopil je čas, ko je bilo treba misliti na drugačno rešitev vprašanja. Inženirji so se lotili dela in napravili zapore in dvigala, da so ladje z majhno zamudo lahko nadaljevale svojo pot iz enega jezera v drugo. To se je zgodilo skoraj ravno v času, ko je Baraga postal apostolski vikar v Sault Ste. Marie.

Ko se je Baraga vrnil iz Evrope in se

Baragova škofijska cerkvica v Sault Ste. Marie in njegovo stanovanje zraven. Oboje je zgradil Pirc.

ustavil na sedežu svoje nove škofije, so bili inženirji tam na delu že leto dni in več. Naslednje leto, to je 1855, so nove naprave izročili prometu. Zadostovale so pa le za nekaj časa, zakaj poznejša zgodovina nam ve povedati, da so morali kanal in zapore zopet in zopet predelati in razsiriti. Spočetka nihče ni pričakoval tolikega prometa, rasel je kar sam od sebe od leta do leta.

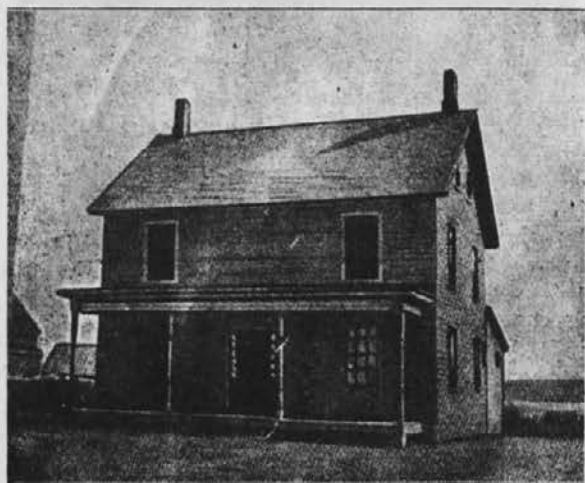
Sault Ste. Marie, majhno mestece kakor je bilo, je imelo takrat popolnoma francosko obiležje. Imelo je zelo ozke ulice in vseh prebivalcev je štel nekako 500. V bližji okolici so živeli Indijanci, ki so se bolj trdno držali svojih bivališč nego je bila starodavna navada tega rodu.

Vojaška posadka v trdnjavi Fort Brady je imela okoli 50 častnikov in moštva. Hiše v mestecu so bile skrajno nizke, zgrajene iz obtesanih hlodov. O čem takem, kar naj bi se imenovalo "palača", se ljudem niti sanjalo ni. Tudi škofijska cerkev, ki naj bi bila sedaj Baragova katedrala, je bila bolj neznatna kot njegova misijonska cerkev v La Pointu.

V poletnih mesecih je bilo ob jezerski ožini živahno vrvenje. Toda po zimi je vse to življenje zopet zaspalo. Vasica pa radi tega ni izumrla. Kanadski Francozi so bili veselega značaja, gostoljubni drug do drugega, radi so se skupaj poveseleli in popraznovali marsikako slo-

vesnost. Godba in ples sta bila skoraj na dnevnem redu. Čeravno so novi časi prinesli toliko sprememb, je vendar za zimsko dobo ostalo nekaj od starih dni — kupčija s kožami in kožuhi. Kar je ostalo v mestecu starih naseljencev, so bili do malega vsi potomci kožuharjev.

Kadar nastajajo v kakem kraju velike spremembe, ki napovedujejo nekaj nove-

Baragovo škofijsko stanovanje v Sault Ste. Marie, zgrajeno l. 1860.

ga, se ljudje, ki vse sproti doživljajo, le malo zavedajo, kaj se godi okoli njih. Baraga je po svoji vrnitvi iz Evrope, ki ga je nastanila v Sault Ste. Marie, vendarle zavedal velikih sprememb. Ko je opazoval, kako se ladjam odpira lahka pot iz jezera v jezero, je zapisal v svoj dnevnik: "Bodočnost teh krajev me skrbi."

Toda veliko časa za premišljevanja o bodočnosti škof-misijonar ni imel. Takoj se je moral lotiti novih nalog, stare so pa itak ostale. Samo pet dni je ostal v vasi, pa že ga vidimo na parniku, ki plove po jezeru proti zapadu. Baraga potuje k svojim v La Pointe. Čakalo je nanj skoraj 100 birmancev. Takoj drugi dan je hitel v Ontonagon in je birmal 20 ljudi dne 8. septembra. Deset dni pozneje je bil že nazaj v Sault Ste. Marie, pa le za tri dni. Moral je takoj spet na pot v L'An-

se in tudi tam je bila birma, birmancev pa 43. Zopet brž nazaj na sedež škofije, kjer je 12. oktobra pel prvo pontifikalno mašo in birmal 85 vernikov. In tako je šlo iz kraja v kraj, dokler ni naslednja pomlad ga primorala na pot v Detroit in Cincinnati, kjer je bil spet zaposlen s tiskanjem indijanskih knjig. V Sault Ste. Marie se je vrnil 24. junija.

Tako je torej minilo prvih deset mesecev Baragovega škofovanja ob Gornjem jezeru. Nprestano potovanje iz kraja v kraj. Mestece njegove škofijske stolice ga je le redko videlo. Pa tudi po povratku iz Cincinnatija ni bilo mnogo bolje. Nova potovanja so klicala. Meseca julij in avgust je preživel Baraga po naselbinah Marquette, Eagle River, Eagle Harbor, L'Anse, La pointe in Ontonagon. Šele septembra se je vrnil v Sault Ste. Marie. Ta potovanja so štela mnogo tisoč milj, pa vse to pri slabih prometnih sredstvih onih časov.

Od vseh dvanajst mesecev prvega leta kot škof ni preživel več ko kvečemu enega "doma". Baraga je bil pač škof, ki je mislil, da mora obiskovati svojo obširno škofijo kar venomer in poznati osebnost vsakega škofljana, pa naj bo še tako neznan in še tako daleč nekje v skrajnem kotu škofije.

Baragov

škofovski grb.

Toda kdaj pride na vrsto skrb za škofovske urade, za katedralo in stanovanjsko hišo? Vse to mora čakati boljših časov.

Kadarkoli Marijo pozdraviš, ti Marija z novo milostjo odzdravi. — Sv. Bernard

(Nadaljevanje od strani 15.)

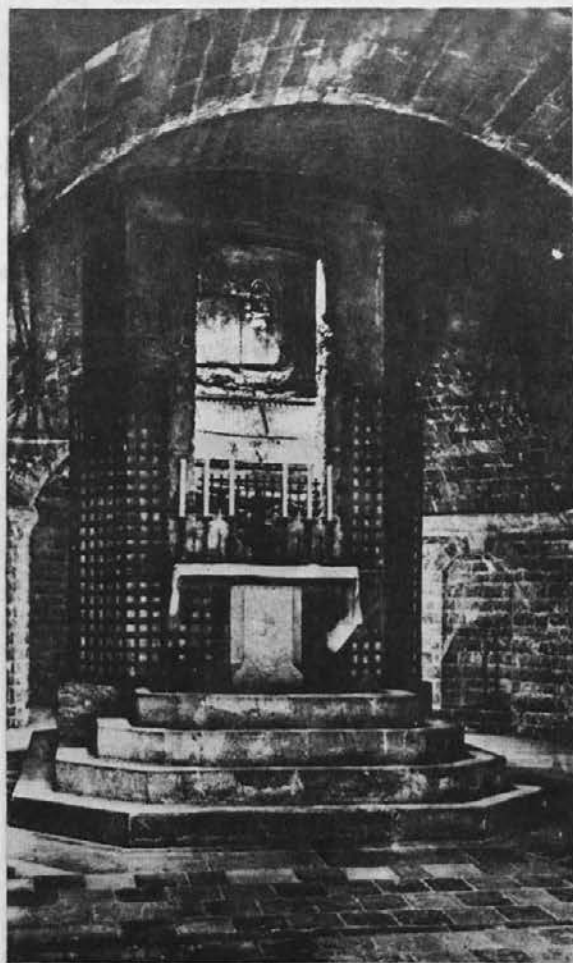
ne strani vidiš trpečega Kristusa, iz leve pa umrlega.

Za oltarjem je kapela s kornimi klopmi, kjer je sveti Frančišek s sobrati molil brevir. Sredi kapelice visi s stropa kopija Frančiškovega križa, s katerega je Gospod ogovoril svetnika, in ga zdaj hranijo v cerkvi sv. Klare. V zadnji steni je okence, skozi katero so klarise prejemale sveto obhajilo. Dalje je tu tudi krasen mozaik iz desetega stoletja, ki predstavlja Mater božjo z Jezusom.

Skozi majhna vrata smo stopili v mrliško sobo, od tu na levo je kor sester. Iz mrliške sobe vodijo stopnice na Klarin vrtiček. Šest stopnic dalje je njen oratorij, kjer je molila in kjer smo videli tudi Klarin brevir. Nekaj stopnic vodi dalje v dormitorij, to je v skupno spalno sobo. Vmesni zid so porušili, a se prav dobro vidi, kako je bil prostor porazdeljen.

Popoldne smo dali San Damianu slovo in se nazaj grede nekoliko pomudili v cerkvi Santa Chiara. Redovnica nam je razkazala svetišče in njegove svetinje, ki jih hranijo – zavarovane z močnim omrežjem – nasproti zakristije. Videli smo znameniti Frančiškov križ, njegov in Klarin raševinast habit. Dalje je tu glava svete Neže asiške in Klarini lasje. Nato smo zavili v kripto. Lučka za lučko se je prižgala, dokler nismo prišli do tumbe, kjer je stoletja počivalo telo svete Klare. Zdaj pa leži v stekleni rakvi za tumbo, točno pod glavnim oltarjem zgornje cerkve. Svetnica je nestrohnela, prekrita s črnim pajčolanom. Brez besed smo pokleknili pred njene relikvije in jih počastili.

Tako je dan hitro minil. Ogledali smo si še stolnico svetega Rufina in, ko smo krenili nazaj proti Mariji Angelski, je padal na zemljo mrak. Pod Assisijem, kjer se je nekoč okrenil sveti Frančišek in še poslednjič blagoslovil svoje rodno mesto, smo se ozrli tudi mi. Poslednji sončni zarki so poljubljali asiške strehe. Tudi nam so se nehote sprožile roke v

Grob serafinskega očeta sv. Frančiška in oltar na njem. Tukaj je maševal misijonar p. Rudolf, ko je mesto Assisi obiskal.

pozdrav in blagoslov. Presrečno mesto, ki si videlo toliko svetnikov!

Zvečer smo še malo pokramljali s kleriki, ki so za misijone zelo navdušeni in so nas z vidnim veseljem sprejeli v svojo sredo. Imajo tudi svoj misijonski krožek in celo majhen misijonski muzej. Napisali smo jim nekaj stavkov v spominsko knjigo, da smo ugodili njihovi želji.

Po skupni večerni molitvi sem sladko zaspal. Naslednji dan, dne 29. decembra, pa smo tu pri Mariji Angelski že na vse zgodaj odmaševali. Pristopil sem v Porcijunkulski kapelici sredi cerkve, kjer je izkazala nebeška Mamica že toliko

neizmernih milosti. Prosil sem jo, naj nam ohrani velike misijonske ideale, naj nam da moči in stanovitnosti, da ne bomo preveč občutili trpkost slovesa.

Pred baziliko smo počakali avtobus, ki nas je potegnil proti Folignu. Še zadnji pogled na Assisi, ki se je kopal v nešteti lučkah na pobočju.

Vlak, na katerega smo prestopili, nas je odpeljal nazaj v...

VEČNO MESTO.

(Dalje prihodnjič)

Porcijunkulska kapelica sredi cerkve Marije Angelske, kjer je maševal p. Rudolf, kot piše v svojem potopisu. Tu je nebeška Mati že veliko neizmernih milosti izkazala.

POT K BOGU (Dalje iz strani 11.)

Molitev

O Bog, kaj bo z menoj? Ko bodo nesli moje telo v cerkev in se bo opravila sv. maša zame, kje bo pa moja duša takrat? Pomagaj mi, o Gospod, da bom mogel kaj storiti v službi Tebi, predno me smrt prehití. Kako nesrečen bi bil, če bi me ta trenutek iznenadil.

2. Kaj bi rekel o zločincu, ki ga peljejo na morišče, pa bi se oziral okrog in gledal zabave, ki se morda slučajno tam vrse? Ali bi ga ne imel za norega? Ali pa da se svoje usode ne zaveda? Ali se ne bližaš z vsakim trenutkom svoji smrti? In kaj misliš o njej? Veš, da moraš umreti in da boš samo enkrat umrl. Veruješ da te po tem življenju čaka drugo, ki se nikdar ne bo končalo, in da bo to življenje ali srečno ali nesrečno. Kakšni bodo tvoji računi z Bogom na dan sodbe? Kako moreš to verovati, pa skrbeti za kaj drugega kot za pripravo na srečno smrt?

Molitev

Razsvetli me, o moj dobri Bog, in mi daj, da bo misel na smrt in na večnost, na kar sem dolžan misliti, vedno pred mojimi očmi!

3. Poglej kosti mrtvih na pokopališču. Molče ti govorijo: "Jaz se je zgodilo z nami, se bo kmalu zgodilo s teboj." Prav isto ti govorijo slike tvojih staršev, ki so umrli, njih pisma, sobe, postelj, obleka, ali kar so imeli enkrat, pa so morali vse zapustiti. Vse stvari te opominjajo na smrt, ki tudi tebe čaka.

Molitev

Moj križani Jezus, ne bom več odlašal, da se Te oklenem, in ne bom čakal trenutka smrti, da mi bodo dali poljubiti križ. Že sedaj Te objamem in Te pritisnem na svoje srce. Do sedaj sem Te večkrat pregnal iz svoje duše. Sedaj Te pa ljubim bolj kot samega sebe in obžalujem, da sem Te preziral. V prihodnje hočem biti vedno Tvoj in Ti boš vedno moj. To upam po Tvojem bridkem trpljenju in smrti.

In to upam tudi po Tvoji priprošnji, o prebležena Marija!

OBJAVLJENO JE BILo v zadnji številki, da ima naš NOVI TESTAMENT mehko vezavo. Oni, ki ste ga že dobili pa vidite, da ima trdo vezavo.

No, mi smo naročili vezalcu v Chicagi, da naj knjige veže z mehko vezavo, in obljubil je, da bo. Ko so pa knjige k nam nazaj prišle, smo videli, da imajo trdo vezavo. In tako mora ostati.

Fa saj menda ne bo nobene pritožbe radi tega. Mnogi kar rajše imajo trdo vezavo, ker se lažje drži v roki. Dobro, samo da so ljudje zadovoljeni.

Neki velespoštovani naročnik, ki zelo čisla list Ave Maria in želi, da bi ga imela vsaka katoliška družina, se je prijavil, da je pripravljen plačati enoletno naročnino za 20 novih naročnikov, ki iz enega ali drugega vzroka, ne dobivajo lista Ave Maria.

To naj bi veljalo za družine, ki bi mesečnik rade čitale, pa so v razmerah, da ga ne morejo plačati, ali so drugi vzroki, da ga nimajo naročenega.

Tisti, ki ste naročniki Ave Maria mesečnika in veste za vaše sosede ali druge osebe in njih razmere in okolnosti in vidite, da je prilika dobiti novega naročnika, ga kar javite upravništvu Ave Maria tukaj v Lemontu in dotičnik bo takoj začel prejemati list Ave Maria, ki bo plačan od omenjene osebe za leto dni.

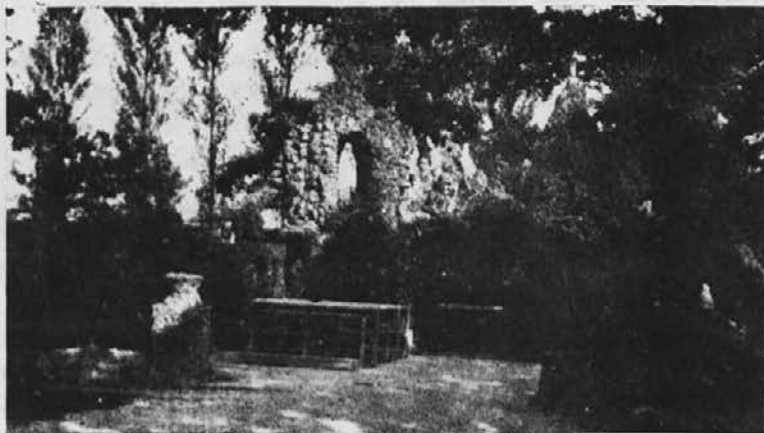
Naročnik, ki je to ponudbo naredil, hoče ostati neimenovan. Bog pa, ki vse vidi in vse ve, naj bo njegov preobilan plačnik!

*

Kakor je bilo sporočeno v majniški številki, bo velik Baragov dan gor v mestu Marquette, Michigan, dne 3. julija.

Zjutraj dne 2. julija bo skupina Slovencev iz naselbin Chicago, So. Chicago, Joliet in Waukegan odpotovala iz Chicage v dveh busih, da se drugi dan udeleži Baragove proslave v Marquettu.

To bo prvič, da se Sloven-

ci skupno udeležijo Baragovega dneva, ki se obhaja vsako leto v škofiji Marquette. Ti Slovenci bodo tudi imeli srečo obiskati telesne ostanke svetniškega škofa Baraga, ki počiva v kripti marquetteške katedrale.

Kdor želi nadaljne podatke o tem romanju Slovencev iz te okolice, naj piše direktno na: Fr. Cyril Shircel, Box 608, Lemont, Illinois.

*

Slovenci se letos vese limo, da imamo vsaj štiri novomašnike za obilno žetev na polju neumrjochih dus.

V Jolietu v slovenski cerkvi sv. Jožefa je svojo prvo sveto mašo daroval Rev. Edmund Gregorich v nedeljo 29. maja. Bil je med prvimi, ki jih je posvetil novi jolietški škof McNamara. Father Gregorich je delal svoje duhovne vaje tukaj pri nas v Lemontu teden pred svojim mašniškim posvečenjem.

S Father Gregorichem je bil v Jolietu posvečen tudi Rev. Ivan Dobnikar, benediktinec, doma iz mesta Waukegan, Ill. Prvo sveto mašo je zapel v domači fari Matere božje.

Dne 5. junija bo svojo prvo slovesno mašo daroval Rev. Bernard Popesh v mestu Ely, Minnesota, v cerkvi sv. Antona.

V cerkvi sv. družine v Kansas City, Kansas, bo nova maša še drugega benediktinca, Rev. Alan Swab, ki bo prvo glorio zapel dne

~~~~~

LETOŠNJA ROMANJA

10. julija - društvo sv. Ane, KSKJ, iz fare sv. Štefana, Chicago;

17. julija - slovenska Ženska zveza iz cele Amerike;

20.-21. avgusta - zveza slovenskih oltarnih društev, Cleveland;

4. septembra - letni medeni piknik in proslava 25. obletnice slovenskih frančiškanov v Lemontu.

~~~~~

12. junija. To je prvič, kar bo novomašna slovesnost v ondotni slovenski župniji.

Hvala Bogu za vse te nove delavce v vinogradu Gospodovem!

*

Nove maše omenjenih služabnikov božjih nam dajejo veliko veselje, ne smemo pa pozabiti na veliko pomanjkanje duhovniških in redovniških poklicev v današnjem času.

Vzemimo le en slučaj, da vidite, kako res veliko je to pomanjkanje, zlasti še redovnic.

V mestu San Antonio, Texas, so frančiškani sezidali novo šolo, ki se bo odprla letos septembra meseca. Nimajo pa še učiteljic za to šolo. Ondotni župnik je zato začel pisati na sestre predstojnice raznih redovnih kongregacij po celi Ameriki.

Ali bi verjeli, da je bila njegova prošnja za sestre odbita že od 110 sester predstojnic? Da bi bilo tako hudo pomanjkanje šolskih sester, še mi sami nismo vedeli.

Omenjeni župnik je pisal tudi na naše slovenske sestre tu v Lemontu in od njih smo izvedeli za ta žalosten slučaj.

Čitatelji teh vrstic, molite za duhovniške in redovniške poklice med našimi fanti in dekleti. Gojite tudi take poklice med svojimi sinovi in hčerami.

*

V aprilovi številki smo vam priporočili slovenski misijonski mesečnik, KATOLIŠKI MISIJONI, ki ga izdajajo slovenski lazaristi v Južni Ameriki.

Smo pa napak zapisali naročnino. Celoletna naročnina za USA je tri dolarje (ne dva) in štiri dolarje za Kanado. List izhaja dvomesečno kot priloga lista DUHOVNO ŽIVLJENJE iz mesta Buenos Aires v Argentini.

Slovenci v Ameriki in Kanadi si lahko list naročijo, če ga želijo, od:

Rev. Anton Soklič, C.M.
St. Mary's Seminary
Perryville, Mo.

*

Slike za potopis 'V objem misijonov' patra Rudolfa nam pošilja fr. Bazilij Valentin, o.f.m., iz Bocna v Italiji. Fr. Bazilij bo v subdijakona posvečen o binkoštih. Njegove pesmi ste že

večkrat videli v tem listu.

Fr. Bazilij je poslal en izvod lista Ave Maria na sobrata Fr. Vaclava Šušteršiča v mestu Trento v Italiji in ta mu je takole odpisal: "Dobil sem revijo Ave Maria. Lepa hvala zanjo! Sem jo kar požiral, najprej potopis p. Rudolfa, potem pa Kramljanje na zapečku, da bi našel ime kakega znanca. Videč možička s pipo se mi je zdelo, da sem pozimi doma za pečjo... Vsi članki revije - prebral sem nekatere po trikrat - mi zelo ugajajo..."

*

Iz Japonske je nam pisal vojaški kaplan Father Baznik. Povedal je, kako je bilo na morju, ko je ladja plula proti Japonski, potem

Rev. Edmund Gregorich, eden izmed štirih letošnjih slovenskih novomašnikov. Doma je iz Jolieta, Ill.

pa je prosil, naj mu pošiljamo list Ave Maria na navedeno novo naslov. To je men- kvi sv. Jurija v So. Chicagi. da prvič, kar je Ave Maria obiskala Japonsko.

*

Zvonovi, ki so bili v tumu stare cerkve doli pri cesti, bodo zopet enkrat veselo odmevali po lemontskih gričih in dolinah. Nov turn bo stal tam zraven garaža. Prostor je že pripravljen in železni skelet čaka, da bo ob pravem času dvignjen in postavljen na tistem mestu.

*

Zunanji zid romarskega doma je ob tem času že skoraj zgotovljen. Do konca tega meseca upamo imeti streho gori, vsaj deloma če ne vse. Ko bo streha končana, bo še znotraj toliko dela, da strah.

*

Po veliki noči je preč. Father Benedikt, lemontski

Za kronanje majniške Kraljice, dne 1. maja, v cerkvi sv. Štefana v Chicagi je pridigal Father Martin.

*

Teden po veliki noči sta nas obiskala Rev. Vital Vodušek, župnik slovenske cerkve v San Franciscu, Cal., in slovenski begunski duhovnik Rev. Viktor Breznikar, ki zdaj deluje v škofiji Spokane v državi Washington.

- Samostanski firbec

Izšel je
NOVI TESTAMENT
v dveh zvezkih

Cena za oba zvezka skupaj: \$4.00

Vezava je trda, z rdečo obrezo

Naročite si od:

Ave Maria, Box 608, Lemont, Ill.

KRAMLIJANJE NA ZAPEČKU

CLEVELAND, O. – Piše John Lipo-
glavšek: Zelo mi je žal, ko nisem bil do-
ma, ko me je obiskal Vaš brat Antonin.
Saj je on tako prijazen, da je res veselje
se pogovarjati z njim.

Za vse, kar pišete v listu ali Koledar-
ju, smo Vam res vsi hvaležni. Bil sem
pri Vas v Lemontu leta 1947. Kako je pri
Vas vse lepo! Ako bo letos Zveza dr. naj-
svetejšega Imena zopet priredila romanje
v Lemont, bi bil jaz tudi rad zraven, če-
ravno mi je bolj težko iti na daljno pot.
Sem pohabljen na nogi že veliko let in
prejemam malo pokojnine.

Bodite, čč. gg. frančiškani, prav lepo
pozdravljeni, vsi bratje in fatri, in vsi,
kateri pomagata samostan izdrževati, pa
tudi zapečkarji, ki pišete razne zanimive
dopise, bodite vsi prav lepo pozdravljeni
in še kaj napišite.

PUEBLO, COLO. – Piše Johana Star-
cer: Častiti očetje frančiškani! Vas pro-
sim, ne zamerite, ko Vas spet nadlegu-
jem, ker ste mi tako po volji naredili v
marčevi številki Ave Marije. Sem že sta-
ra, pa naj gre ta pesem med ljudi. Mogo-
če ne bom drugo leto več na svetu in Vas
prosim, če bi priobčili te lepe pesmi, ki
so tako zanimive. Prva je tale:

Prišel bo veliki keden,
katerega grešnik nisem vreden.
Angel gor v oblakih stoji,
zlati kelih v roki drži,
ker bo iz tega keliha pil,
bo krvavi pot potil.
Jezus je iz tega keliha pil,

krvavi pot potil.

To se poje. Celi rožni venec se moli
vse skozi, vsi trije deli rožnega venca.

Druga pesem se glasi:

Ena ptica priletela je
iz dežele Bantove.
Ven kapele se je vsedla
in prav lepo zapela je
o trpljenju Jezusa.

Jezusa so Judje vjeli,
kakor da bi razbojnik bil,
in na križ so ga pribili
za roke in noge.

Jezus visi na križu
cele dolge urice tri.

Iz njegovega presvetega Srca
teče sveta Rešnja Kri
za nas grešne vse ljudi.

In Vas prosim, ne zamerite, ker Vas
tako nadlegujem. In prosim, molite zame.
Recite: Še za tisto sitno ženo.

CLEVELAND, O. – Piše Mrs. J. Za-
man: Častito uredništvo Ave Maria! Ne
vem, kako bi se zadosti zahvalila za ta-
ko vzvišeno branje v Ave Mariji. Bog in
Marija bodita Vam plačnika!

Ne morem Vam popisati, kako sem z
veseljem brala življenje sv. Matilde, ker
sem tudi jaz imela sestro Matildo s hčer-
ko Matildo, pa žali Bog, ona je umrla,
ko je bila stara 33 let, na porodu pri
sedmem otroku, fantku. Meseca julija mi
je pisala ljuba moja mama: "Mesec av-
gust bo za mene odločilni za življenje
ali smrt. Zdravnik mi pravi: Eden bo mrt-

ev, ali Vi ali otrok. Čisto sem se vdała v božjo voljo.' Fant se je tako čvrstev rodil. Zdaj je star 20 let, pa tako lep in fest fant je. Sem dobila sliko od njega.

Kar je najbolj čudno je to, da ona je iz otroških let trdila: Jaz, ko bom stara 33 let – tako so bili ata – bom umrla. In res se je tako zgodilo.

Moja mama so imeli veliko mašno knjigo, v kateri je bilo popisano življenje sv. Jedert in Matilde, tudi slike so bile od obeh. Sv. Matilda je imela krono na glavi. Moja patrona je sv. Jedert. Bilo je pa pisano zraven: sv. Matilda, kraljica in spokornica; sv. Jedert, devica in mučenica.

Veliko bi lahko napisala od mojega romanja, ko so mi enkrat zaupali, da sem sama šla. Nikjer nisem iskala prenočišča ali pa večerje. Najrajši sem kar sama šla. Družčine nisem rada imela. Nikamor mi ni bilo predolga pot.

No, in zdaj sem pa blizu cerkve Marije Vnebovzete, pa ne morem drugače ko v spremstvu moža. Res, kakor so p. Odilo Hajnšek na Willardu zapeli: Kamen v vodi se obrne, a mladost se ne povrne. Kako smo bili takrat jih veseli, ko so imeli tukaj misijon. Bog jim daj zdravje. Takrat sem še slišala, sedaj pa vidim še malo, slišim ne. Pa kaj se če, saj sem že 77 let stara. Moj mož pravi: "Za ta leta si še kar fest punca. Kar Boga zahvali, da še živiš."

Pa še malo od sv. Jožefa. Od nas smo hodili v Celje k sv. Jožefu. Tretjo nedeljo po veliki noči prvič sem šla z mojo mamo. Še danes mi pride na misel tisti mož Hrvat, ko smo šli kleče okoli oltarja. Je bila tudi zadaj za oltarjem mala podoba sv. Jožefa. Mož je bil bolj majhen. Je marelo na koncu poljubil, pa gor v sv. Jožefa dvignil. Komaj sem čakala, da smo z mamo prišli ven, da sem vprašala, ali je tisti stric mislil sv. Jožefa ustreliti. So me po strani pogledali in so rekli: Poljub je dal na mareli; ker je majhen, ni mogel z ustmi doseči. Takrat sem bila šele 10 let stara, pa smo šle k nog-

am 6 ur kje in 6 ur nazaj.

Drugo pot sem šla pa s teto. Tistega pa tudi nikoli ne bom pozabila. Takrat sem se pa prav pošteno spostila. V soboto zjutraj sem šla od mojega doma, skoro tešč. Do tete je bilo dobre ure hoda. So imeli že južno pripravljeno. Ob 11 smo šle s tetinega doma. So imeli ješpren in mrzel fižol. Ješpren nisem nikoli marala, še danes ne, tako da smo ob 6 zvečer prišle v Celje, jaz pa skoro tešč. Smo šle še v cerkev, pa sin od njih, potem smo šle v kmečko gostilno. So pa teta imeli črno opotičeno štruco. So dali nama vsakemu en kos in drugi dan sem bila tešč do 2 popoldne, s Celja do Griž. Še tam smo se obtešali, spet vsakemu malo tiste črne štruce pa vode.

FLY CREEK, N.Y. – Piše Frances Stergas: Dragi očetje frančiškani! Berem, da se Marija prikazuje. To je, kar jaz želim, da bi se Marija res prikazala tudi brezverskim ljudem in da bi Marija čudeže delila, da bi res priznali, da je Bog in pekel. Prosim, da bi jih ljuba Mati božja izpreobrnila grešnike tega sveta. Res je žalostno, koliko jih je, ki ne grejo

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

ANTON GRDINA, Cleveland, O.
JOHN ANCEL, St. Louis, Mo.
JOSEPH BALKOVEC, Pittsburgh, Pa.
DRUŽINA ANŽIČEK, Girard, O.
PETER KLOBUCHAR, Etna, Pa.
FRANCES CVENK, Chicago, Ill.
JENNIE BARBES, Cleveland, O.
LOUIS SREBERNAK, Detroit, Mich.
PETER AUSEZ, Martinez, Calif.
ANTON UDOVICH, Sheboygan, Wis.
JOHN POTOKAR, Cleveland, O.

nikoli v cerkev k sv. maši, še manj k sv. spovedi. Se temu posmehujejo.

Pač tukaj v naši cerkvi v Cooperstownu je res cerkev natlačena, da morajo stati. Nikoli poprej ni bilo toliko ljudi pri sv. maši, ko jih je sedaj. Res se je bati božje kazni. Bog je užaljen, kaj ljudstvo danes dela.

MILWAUKEE, WIS. – Piše **Antonia Huddales**: Dragi gospod! Tudi jaz imam list Ave Maria od tistega časa, ko je bil Vaš zastopnik Franc Bevk. Čestitam tudi Vašemu tišlarju, ki more še tako dobro delati. Mačke smejo biti tudi vesele, ko se grejejo pri njem. Kaj pa počenja oni mali psiček? Je videti tudi zadovoljen. Mislim, da gospodu uredniku pomaga, če je po-

treba kakšne papirje kam drugam prinesiti.

(Naš tišlar ni več pri dobrem zdravju in zadnje čase kar ne more več delati. Saj veste, kaj je starost. – Oni psiček izšnufa vse novice, ki se denejo v kotiček "Lemontski odmevi". Včasih se mora pa s taco za uho popraskati, če novic zmanjka. – Urednik)

GILBERT, MINN. – Piše **Mrs. Frank Ambrož**: Dragi očetje! Ave Maria ima lepo branje vsaki mesec. Le še kaj lepih novic in branja napišite, da boste še kaj novih naročnikov dobili. Saj jaz sem tudi že stara naročnica, pa glih ne vem, koliko let.

PUEBLO, COLO. – Piše **Frances Holst**: Dragi očetje! Jaz sem tudi ena izmed prvih naročnic na Ave Maria. Hvala Bogu! Rada še berem, dosti ne vidim. Sem 77 let stara.

PAONIA, COLO. – Piše **Mary Delost**: Častiti oo. frančiškani! V začetku mojih vrstic Vas vljudno pozdravim, jaz Mary Delost, in Vas prosim odpuščanja, ker tako dolgo čakate za list Ave Maria naročnino. Bote mogoče mislili, da ga več ne morem, ali Bog varuj to, da ne bi ga mogla tako lepega in svetega magazina, kakor je ta prekrasni Ave Maria. Samo to me je strah, da ga ne bom mogla dolgo prebirati, ker imam tako slabe oči, da že zdaj težko vidim, če so koliko manjše črke.

Tudi težko pisem. Zato sem tako dolgo od tega pisanja, ker sem že dolgo bolna. Dva meseca sem več na postelji kakor pokoncu. Imam hud revmatizem in sladkorno bolezen in sama ne vem, kaj še skupaj. Zato pa ne pozabim Ave Marije, dokler bom do zadnjega peneta mogla plačevati, ga bom plačevala. Prosim Marijo, da ga bom mogla tudi brati.

Vam se prav iskreno zahvalim za Vaše tako lepe karte in Koledar Ave Maria in druge bukve, ki sem jih tako lepo vse v redu dobila. Vse mi je tako ljubeznivo

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

ALOJZIJA GRANDLIČ, Sheboygan, Wis.
 JOSEPHINE VESEL, Chisholm, Minn.
 FRANCES HREN, Ottawa, Ill.
 JOHN NOVAK, Calumet, Mich.
 MARIJA BIZJAK, Denver, Colo..
 JOHN HABJAN, New Brunswick, N.J.
 MICHAEL VIDIČ, Cleveland, O.
 MICHAEL PIKS, Cleveland, O.
 PAULINA ROGINA, Pittsburgh, Pa.
 MARY GASPARIČ, Pittsburgh, Pa.
 MRS. I. GRABLAVEC, Pittsburgh, Pa.
 ANTON STRAJNAR, Cleveland, O.
 FRANK SMERDEL, Barberton, O.
 MARY TOLENI, Neillsville, Wis.
 MARY BOLTE, Cleveland, O.
 ANTON ULE, Indianapolis, Ind.
 MR. ERŽEN, Akron, O.
 MARY POGAČNIK, Lorain, O.

Naj počivajo v miru!

berilo. Kamor pogledam, tam je lepše, ali Ave Maria presega vse. Jaz in moj mož smo jo imeli že prej pred prvo vojno, sem pozabila, od katerega leta. In potlej ko je prišel tisti diprešen tajm, nismo mogli plačevati naprej. Zdaj smo jo spet dobili lansko leto.

CHAPUT HUGHES, ONT., CANADA. – Piše N.N.: Svetovna zmeda, propaganda o nekem boljšem sistemu življenja je na milijone ljudi zapeljala, da so postali neverni Tomaži. Tak sem bil menda tudi sam. Bič, kateri poje okoli tebe, ni še tako nevaren. Ko pa udari po lastnem telesu, potem se Ti odpro oči, ko Te rana zaskeli – in ta rana prizadeta od lastnega 'sobrata'!

Molči in trpi in pričakuj nove svobode!?

MODESTO, CALIF. – Piše Dragovan Drawer: Častitljivi frančiškani! Vi denite to v Zapeček, kar Vam pišem. Vel, jaz sem bil rojen v Ely, Minnesota, leta 1908, 16. septembra sem bil star 40 let. Pa sem šel v stari kraj, ko sem bil malo dete. Fader Buh so me krstili v Ely, Minn. Ko sem iz starega kraja prišel sem v Ameriko leta 1925 v Soudan, Minnesota, k Cvetanovim, sem šel delat na kavndi rot, pa me je eden udaril s krampom po glavi s pojntom. Sem se naglo zgrudil in potem so vodo prinesli in so me z vodo polili. Na glavi me še badra. To je bil eksident. On je kopal na oni strani, jaz pa kopal na tej strani, pa me je udaril po glavi.

Vi molite zame, da bi mi Bog dal in Marija Pomagaj zdravje in veselje in srečo. Jaz sem v umobolnici več ko 19 let. Rad prebiram z veseljem Ave Marijo.

Vi denite to molitvico v Zapeček, katero so me naučili moja stara mama. To se glasi tako: Jezus je pod trto spal, nam je sladko vince dal. Sladkega vinca njemu pili bomo, Boga počastili, Marijo Devico in sv. Jožefa.

CLEVELAND, O. – Piše Marija Pirnat: Dragi očetje frančiškani! Dobila sem eno novo naročnico na Ave Marijo. Če Vam

je mogoče, da bi ji poslali vse od januarja, če jih imate, in tako naj se naročnina začne od januarja 1949. Tako je nje želja. Ja, pa tudi Koledar ji pošljite za letos, če imate še kakega.

Želim Vam mnogo zvestih naročnikov na lepi katoliški mesečnik, jako lepo berilo. Vedno pričakujem, kdaj da pride nova številka Ave Maria.

EUCLID, O. – Piše Ivana Sintič: Spoštovani urednik! Tukaj v Clevelandu in Euclidu se članice iz Zveze pripravljamo za tretji piknik. Veliko žensk je zaposlenih. Skrbno pletejo, šivajo in delajo, da bomo več denarja naredile. Saj veste, kakšna je naša navada. Saj gre ves čisti dobiček za Ligo. Prvo leto smo naredile en tavžend, drugo leto pa dva tavžend in to prihodnje leto pa spet hočemo kaj več. Bomo videle. Trudimo se kar največ, saj to bo za naše trpeče brate in sestre.

Spoštovani urednik, pa še nekaj imam na mislih, če bi mogoče najdlji v Ave Mariji v Zapečku malo prostora. Rada bi pozdravila mojo sosedo iz starega kraja. To je Marica Marinčič. Vem, da bo žen-

V HVALEŽEN SPOMIN

Sem čital, da je v Barbertonu, Ohio, umrl

MR. FRANK SMERDEL.

Ni dolgo tega, ko sem bil pri njem. Bil je bolan, pa ne tako slab, vsaj meni se ni zdel, a danes ga že krije črna zemlja.

Kako kratko je življenje! Niti od daleč nisem mislil, da sva bila zadnjič skupaj. Pokojni Frank je bil namreč tudi eden tistih, ki je vedno rad in vselej pomagal vsakemu, posebno če je šlo za dobro stvar. Ako je kaj količ imel časa, me je prejšnjih letih rad peljal okoli.

Naj mu bo Bog obilen plačnik. Priporočam ga v molitev. Ostalim moje sožalje.

BRAT ANTONIN, o.f.m.

ska vesela, če bo videla v Zapečku njen pozdrav. Veste, urednik, ta dobra žena ze prepeva v slovenski cerkvi nad 40 let.

FOREST CITY, PA. – Piše Maria Šivič: Častiti! Pred precej časom sem Vam poslala nekaj izvodov Glasnika presv. Srca in sedaj sem med drugimi knjigami

našla pa še en Glasnik. Ako se ne motim, glih tega manjka k popolnemu številu prejšnjim Glasnikom. Ker sem ravno sedaj brala v listu Ave Maria, da jih boste skupaj deli, pa še tega prec pošljem.

(Iskrena Vam hvala, dobra Mrs. Šivič! Imamo zdaj precej celotnih letnikov Glasnika presv. Srca, kar bo vse v našo samostansko knjižnico prišlo. Bog stotero povrni! – Slovenski frančiškani.)

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

DAR LISTU - Po \$3: Mrs. J. Tomsic, J. Tursic; po \$2: Mrs. Drasler, Mrs. J. Korencic; po \$1.75: F. Vehar; po \$1: M. Perusek, J. Perusek, F. Kosir; po .50¢: I. Terskan, J. Fraus, M. Tolar.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO - Po \$50: Druz. Usnick; po \$25: F. Urancich, F. Mele; po \$20: P. Cemazar; po \$10: K. Govednik, A. Korosec, P. Auzer; po \$5: K. Lopčic, F. Sever, L. Mevzek, A. Braegar; po \$2: M. Vrcek, M. Smole, A. Gole, M. Usnick, Druz. Kebe, J. Smrekar; po \$1.50: M. Lizjak, J. Russ, F. Mivsek; po \$1: M. Mahkovec, A. Ursich, A. Tomsic, J. Kalcic, A. Derganc, Mrs. Drasler, J. Korencic, Mrs. Slanovic, A. Kesec, I. Filipic; po .75¢: J. Hozjan; po .50¢: J. Balkovec, A. Habjan, J. Barbes, A. Zupancic, M. Linc; po .25¢: J. Wesley.

ZAROMARSKI DOM - Po \$100: J. Potokar; po \$25: A. Grdina; po \$5: J. Ancel, J. Balkovec, Druz. Anzicek, Mrs. P. Klobuchar, A. Udovich, F. Cvenk, J. Barbes, L. Srebermak, P. Auzer; po \$2: Mr. Mrs. Leskovec; po \$1.50: F. Valencic; po \$1: M. Gerl, M. Prhne, U. Lovko.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA - Po \$10: G. Sumec, M. Rozman, J. Sintich, M. Skerjanc; po \$5: M. Kuhar.

ZA BARAGOVO ZVEZO - Po \$5: M. Habjan; po \$2: Mrs. J. Bojanc; po \$1: Druz. Kebe, A. Mozina.

ZA SVETE MAŠE - Po \$75: Rev. M. Cepon; po \$50: J. Swensik; po \$42: F. Horzen; po \$25: A. Braegar; po \$20: A. Snyder, L. Mevzek; po \$19: M. Simonisek; po \$17: L. Katzer; po \$15: J. & M. Snyder, F. Race Jr., J. Hren; po \$12: J. Menart; po \$10: M. T. Versoaj, M. Duffy, F. Zitnik, J. Rosenburgur, M. Erzen, C. Grachan, G. Laurich, M. Habjan, M. Kofol, R. Usnick, A. Kolbezen, M. Jereb; po \$9: M. Pavlesic; po \$8: M. Kosir, P. Cemazar; po \$7: A. Surjan; po \$6.50: A. Lovrin; po \$6: A. Picely, F. Fink, M. Pancur, M. Zupancich, M. Selak; po \$5.50: A. Zokal; po \$5: Druz. Marija Magdalena KSKJ st. 162, T. Mozich, A. Smith, F. Kosir,

M. Vrecko, M. Skulj, J. Videtich, Mr. Mrs. Nasenbenny, Mrs. M. Pirc, M. Dolinsek, R. Krall, J. Pavlesic, A. Oswald, R. Cesnik, F. Starr, J. Podbevsek, M. Pirc, J. Menconi, F. Kosir, J. Perusek, A. Hochevar; po \$4.50: Mrs. Hudak; po \$4: V. Kamnikar, U. Smrke, J. Knaus, F. Prelog, N. Tomec, M. Kocevar, M. Urajnar, F. Barley, F. Suhadolnik, M. Grajnar; po \$3.50: M. Pristow, Mrs. Pucel; po \$3: J. Sedmak, F. Snyder, J. Udovich, M. Renko, M. Mahkovec, C. Anzicek, S. Uhlar, M. Ambroz, Nemanich & F. Koncar, M. Slogar, A. Nemgar, F. Krebelj, M. Barbich, C. Pristopec, F. Kocjancic, F. Vehar, F. Volk, S. Kukljan, Mr. Mrs. L. Ruh, J. Kascak, B. Hunter, F. Maleckar, K. Novak, M. Marinich, M. Stimec, P. Droll, M. Petelin; po \$2.50: F. Derovsek, J. Skufca; po \$2: R. Serazin, F. Mahnic, T. Ribaric, M. Bzjak, M. Gerbec, V. Pogacnik, Mr. Mrs. J. Cerne, Mr. Mrs. J. V. Bombac, J. Glivar, F. Cvek, B. Gerzin, M. Oblak, Mr. Mrs. Useen, A. Zakrajsek, M. Stukel, J. Drasler, T. Karger, A. Rachar, J. Leskovitz, A. Jackopin, B. Panian, F. Turk, A. Franciskovic, M. Prhne, J. Hochevar, H. Muhich, Mrs. Skerl, R. Ujic, J. Barbes, A. Breznick, F. Kuznik, A. Sclipcea, J. Smrekar, K. Judnich, J. Stimec, A. Habjan, M. Zunic, J. Kascak, B. Evans, F. Ulcar, U. Skoflanc, A. Rogel, V. Marvic, A. Govednik, M. Hochevar, M. Usnick, F. Hrovat, C. Kucic, J. Lukek, J. Balkovec, M. Anzick, C. Menart, T. Lozier, J. Juvancic, J. Tomac, F. Tomsha, J. Horvat, F. Zupec, A. Rosich, A. Dolenc, J. Brakush, E. Zabukovec, J. Hochevar, J. Glivar; po \$1.50: M. Golobic, F. Lukezic, N. J. Vranicar, A. Zorman, M. Timorek; po \$1: A. Stepanich, M. Bluth, K. Govednik, M. Brisnik, J. Rogel, M. Vogric, A. Ellenich, A. Gole, F. Kastigar, R. Gorjanc, M. Dezelan, A. Tomsic, M. Rogina, F. Lustik, M. Hochevar, J. Hochevar, Mrs. Kogovsek, Mrs. Heinricher, J. Bostjancic, J. Kalcic, A. Ribnikar, J. Logar, A. Kozlevcar, J. Sintich, J. Barborich, M. Marino, M. Moskon, F. Racic, S. Koler, M. Tolar, F. Govze, G. Bok-al, Mrs. Drasler, M. Videtich, M. Erchul, J. Erjavec, J. Pintar, J. Korencic, B. Kolbezen, L. Berce Sr., R. Zlogar, F. Setina, C. Setina, Mr. Mrs. L. Planinc, Mr. Mrs. Stonich, N.N., K. Triller, L. Korbek, D. Petkovich, M. Arch, J. Phillips, M. Vidmar, F. Perme, N. Gregoras, F. Zainer, M. Madronich, R. Verbic, J. Kremzar,

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

ZA LUČKE - Po \$10: J. Volaric, M. Yenc, A. Korek, L. Simonec, J. Mihelich, Mr. Mrs. I. Babich, J. Perusek, M. Flajnik, B. Kramar, J. Barbes, A. Springer, F. Anzicek, M. Kobe, A. Gale, M. Kastelic, F. Pirs, R. Glazar, J. Gruden, R. Ovca, A. Bukovec, J. Perko, F. Gorenz, A. Bencin, M. Smole; po \$8: J. Gustinic; po \$7: M. Sajovic; po \$6: L. Mladich, M. Muz, J. Pazdertz, M. Maniza, L. Mevzek; po \$5.50: H. Dolinar, M. Vidmar, po \$5: F. Trampus, F. Rogina, J. Rogel, A. Jersin, A. Kuhar, A. Glavach, T. Rosich, L. Hoge, F. Starr, M. Starc, J. Zupancic, J. Velich, J. Dolcic, M. & J. Hochevar, A. Ellenich, M. Zunic, V. Pogacnik, K. Jeras, Mrs. Klobuchar, F. Hocevar, J. Hocevar, A. Snyder, N. Haffman, B. Notar, J. Cesar, M. Meljac, G. Polajnar, J. Bovitz, M. Barbich, E. Ule, A. Hochevar, L. Kirm, A. Prudich, K. Lopcic, F. Pajk, F. Skubic, U. Taucar, N. Tomec, M. Kuhar, M. Aufderklam, A. Krall, G. Bokal, F. Vende, J. Sever, M. Skerjanc, M. Sustarsic, J. Bradach, M. Gobanc, M. Intihar, J. Jezek, A. Simonc, J. Kocin, C. Marolt, J. Habjan, F. Kobal, A. Markoja, A. Mozina, M. Skulj, M. Struna, M. Osterman, A. Ferk, J. Skufca, G. Malaker, C. Klaus, F. Ivancic, I. Godec, J. Zakrajsek, M. Bohte, F. Smrekar, M. Ivanetic, V. Hocevar; po \$4: A. Mozina, M. Erchul, M. Knauss, F. Horvat, U. Strubel; po \$3.50: M. Tolar, Urnakar Fam.; po \$3: J. Hocevar, M. Mahkovec, J. Glivar, I. Terskan, J. Ogulin, R. Ujic, J. Jaksic, F. Sever, P. Cemazar, M. Papes, F. Pirman, M. Vercek, A. Smith, T. Sterling, F. Turk, A. Zakrajsek, M. Stimec, M. Oblak; po \$2.50: L. Cendan, M. Modrijan, M. Habjan, M. Madric, M. Mrvar, A. Kodric, N. Urbas, A. Kolbezen, M. Skulj; po \$2.25: F. Oblak; \$2: J. Sedmak, F. Snyder, J. Udovich, M. Klepec, F. Vidmar, J. Okoren, M. Vogric, J. Poje, J. Mihelcic, M. Marosh, A. Vene, M. Zupancic, M. Strukel, F. Cesar, J. Intihar, F. Suhadolnik, J. Knaus, J. Zuzek, M. Senica, A. Gole, J. Mramor, C. Kucic, M. Stark, F. Horzen, J. Korencich, A. Jele, M. Trusnik, J. Ponikvar, M. Meznaric, H. Turk, A. Urbas, N. J. Vranicar, M. Skalar, A. Tomazic, A. Picely, F. Perme, L. Dolinsek, F. Perme, M. Ropret, A. Cukljati, M. Sloger, F. Pozar, Druz. Kebe, F. Ulcar, T. Trobentar, F. Sajec, A. Pintar, J. Barborich, M. Levar, R. Kaplan, F. Erlach, A. Varsek, F. Perovsek, C. Smrekar, F. Krebelj, J. Smrekar, J. Franetic, J. Paulin, K. Judnich, J. Legan, L. Fon, F. Becjan, Mrs. Skrl, C. Pristopec, A. Skedel, V. Kollar, F. Kocjancic, F. Bittence, M. Sivic, M. Zugel, J. Zabukovec, F. Kastigar, M. Jasnar, M. Spehar, M. Malarich, J. Furlan, M. Moretc, M. Bulich, A. Kovacic, Mr. Mrs. M. Brezar, A. Pluth, L. Yeager, F. Roltz, A. Zadnik, M. Pancur, M. Chervan, J. Sernel, J. Tursic, A. Keller, J. Staresinich, J. Serik, P. Prah, A. Vahcic, F. Kovacic, R. Markel, H. Weber, T. Rolich, A. Baznik, A. Planovsek, A. Lican, M. Gerl, J. Skerl, A. Sampson, E. Bezovsek, F. Kozina, A. Coff, A. Zupancic, M. Mersnik, K. Gersic, P. Kure, J. Trost, M. Gande, J. Zakrajsek, R. Klemencic, A. Zitnik, J. Hren, M. Urjnar, J. Zbacnik, Mrs. Slanovic, M. Haffner, R. Kocevar, F. Gerchman, N. Pozic, G. Gorshin, S. Kukljan, J. Mlakar, A. Vauputic, M. Florjance, M. Rafold, A. Komick, J. Kascek, J. Filips, M. Pevic, J. Brezic, A. Kesec, A. Hocevar, J.

Podpadec, M. Zelle, K. Novak, C. Traven, A. Nemgar, J. Grdina, F. Kosir, H. Somrak, J. Ozbolt, M. Stampfel, M. Tekavec, R. Novak, F. Susha, F. Novak, Mrs. Kozuh, F. Levstik, B. Zankar, M. Petelin, F. Cvek, M. Music, M. Butala, F. Bachnik, J. Kremzar; po \$1.50: G. Bubash, G. Ivancic, M. Chernich, M. Pristow, M. Madronich, M. Zupancic, L. Stanich; po \$1: Mrs. Simonisek, M. Alduk, M. Furar, F. Boltey, J. Petrinic, R. Verbic, M. Grajnar, E. Petric, M. Golobic, J. Kokal, J. Iller, F. Mivsek, M. Turk, J. Fugina, A. Barich, M. Volkar, B. Panion, T. Besenicar, M. Linc, A. Kufnar, M. Pavcek, M. Fink, N. Gregoras, F. Barly, J. Leskovitz, M. Brodnik, B. Hunter, M. Grezeta, A. Miklavcic, M. Sodec, A. Fajfar, R. Francel, M. Bukovatz, B. Omahne, R. Kom, R. Usnick, K. Triller, L. Korbek, D. Petkovich, M. Arch, M. Gerdovic, A. Ferencak, R. Terdin, J. Vesel, M. Zajc, I. Zalar, H. Stampfel, L. Berce Sr., A. Zokal, J. Erjavec, A. Krulc, T. Grum, L. Erlach, M. Roseman, M. Sariha, M. Lesar, J. Ancel, F. Kocevar, A. Tomsic, M. Perusek, J. Pintar, M. Kocevar, J. Korencic, A. Hudales, F. Skulj, M. Persa, J. Hocevar, M. Bruha, F. Majerle, A. Jerman, J. Marolt, J. Zaman, F. Govze, J. Sterbenz, J. Russ, A. Arko, F. Brezovar, Mrs. Drasler, F. Kuznik, A. Bashel, F. Vehar, F. Unetich, E. Krizman, A. Breznick, J. P. Adams, M. Tomsha, J. Strojanc, R. Racic, M. Pavlesic, F. Horvath, J. Gregorich, C. Bartel, F. Fink, M. Marino, F. Prelog, J. Stimec, F. Ambroz, H. Zore, A. Nemgar, G. Masel, M. Koklic, J. Zaman, F. Tratnik, J. Fraus, R. Mivsek, M. Stusek, J. Ziznik, U. Muren, B. Evans, J. Pavlesic, J. Sintich, A. Udovich, A. Voncina, M. Kremesec, T. Kremesec, J. Kalcic, M. Brichie, M. Florijan, I. Hlebce, J. Knauss, G. Mikus, J. Paulick, C. Turk, F. C. Bolton, J. B. Bolton, M. Ambroz, F. Kerhin, A. Stuber, M. Klucvsek, R. Simenc, C. Zagar, J. Jakofcic, F. Dornik, J. Klemen, F. Baloh, F. Kastigar, R. Gorjanc, A. Franciskovic, J. Horvat, M. Jere, M. Klemenc, M. Zelz, A. Dolenc, J. Gabrovshik, H. Osaben, U. Smrke, M. Gornik, J. Mayko, M. Perko, M. Sever, M. Zbasnik, M. Madic, T. Plos, U. Perjajel, M. Vrcek, A. Osvald, J. Somrak, M. Artach, A. Novak, M. Renko; po .75¢: A. Intihar; po .50¢: J. Penne, H. Stutts, M. Renko, M. Brisnik, F. Zupec, J. Buchar, M. Dezelan, M. Rupnik, M. Delach, A. Godec, F. Necimer, J. Kascak, J. Logar, M. Oblak, F. Erhardt, A. Derganc, M. Renko, F. Suhadolnik, J. Pauc, M. Marinich, K. Stampfel, J. Drasler, T. Karger, M. Soprich, M. Hribar; po .25¢: M. Lenarsic, T. Sariha, J. Wesley.

Zahvale

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusovemu, Materi Bozji, Mariji, Mariji Pomagaj, sv. Antonu, in škofu Baragu za pridobljene milosti:

Peter Ausez, Christine Filips, Mrs. M. Zelle, Mrs. John Ožbož, Mary Bohte, John Udovich, Helen Turk, Frances Suhadolnik, Katherine, Govednik, Antonija Osvald, Marie Vrcek.

Cenik molitvenikov in devocijonalij

1. Slovenske molitvenike imamo dvojne vrste:

MARIJA POMAGAJ, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z zlato obrezo in usnjatimi platnicami....\$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehki platnicami in navadno obrezo - za take, ki imajo dobre oči.....\$1.00

2. Imamo v zalogi tudi rožne vence različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$3.50.

3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obesi, ko ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$2.50 in \$5.00.

4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocijonalije, kot na pr. kipe, svetinje, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.

5. Če slučajno nimamo, kar želite, lahko naročimo za vas, kakor na pr. angleške molitvenike, itd.

AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-
Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

